

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 11. februar 2011

-BARNE-, LIKESTILINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	9
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	9
Kapittel XI Tekstiler	9
32009 L 0122 Kommisjonsdirektiv 2009/122/EF av 14. september 2009 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EØF om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger for å tilpasse det til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD gr2).....	9
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	9
Vedlegg XX Miljø.....	9
32009 D 0300 Kommisjonsvedtak 2009/300/EF av 12. mars 2009 om fastsetjing av reviderte miljøkriterium for tildeling av fellesskapsmiljømerket til fjernsynsapparat (vedlegg XX BLD gr3)	9
-FINANSDEPARTEMENTET	11
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	11
Vedlegg XXI Statistikk	11
32009 R 1201 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1201/2009 av 30. november 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 763/2008 om folke- og boligtellinger for så vidt gjelder variablenes tekniske spesifikasjoner og oppdeling (vedlegg XXI FIN gr2).....	11
32010 R 0163 Kommisjonsforordning (EF) nr. 163/2010 av 9. februar 2010 om fastsettelse av Prodcom-listen over industriprodukter for 2009 som omhandlet i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 (vedlegg XXI FIN gr2)	11
32010 R 0202 Kommisjonsforordning (EF) nr. 202/2010 av 10. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 6/2003 om formidling av statistikk om godstransport på vei (vedlegg XXI FIN gr2)	12
32010 R 0481 Kommisjonsforordning (EU) nr. 481/2010 av 1. juni 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen for 2011 over sekundærmålvariabler for "overføring av fattigdom mellom generasjoner" (vedlegg XXI FIN gr2)	12
32010 R 0519 Kommisjonsforordning (EU) nr. 519/2010 av 16. juni 2010 om gjennomføring av programmet for de statistiske data og metadata vedrørende folke- og boligtellinger som foreskrevet i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 763/2008 (vedlegg XXI FIN gr2)	13

32010 R 0715 Kommisjonsforordning (EU) nr. 715/2010 av 10. august 2010 om endring av rådsforordning (EF) nr. 2223/96 med hensyn til tilpasninger som følge av revisjonen av den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE 2 og den statistiske aktivitetstilknyttede produktklassifikasjon (CPA) i nasjonalregnskapet (vedlegg XXI FIN gr2)	13
32010 R 0520 Kommisjonsforordning (EU) nr. 520/2010 av 16. juni 2010 om endring av forordning (EF) nr. 931/2002 vedrørende adgang til fortrolige data til vitenskapelige formål for så vidt angår tilgjengelige undersøkelser og statistiske datakilder (vedlegg XXI FIN gr2).....	13
32010 R 0317 Kommisjonsforordning (EU) nr. 317/2010 010 av 16. april 2010 om spesifikasjonen av ad hoc-modulen for 2011 om sysselsetting av funksjonshemmede til bruk i arbeidskraftundersøkelsen forutsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98 (vedlegg XXI FIN gr2)	14
32010 D 0216 Kommisjonsvedtak 216/2010/EU av 14. april 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/42/EF om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs (vedlegg XXI FIN gr2)	15
Vedlegg XXII Selskapsrett	15
32010 R 0550 Kommisjonsforordning (EU) nr. 550/2010 av 23. juni 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1 (vedlegg XXII FIN gr2)	15
32010 R 0574 Kommisjonsforordning (EU) nr. 574/2010 av 30. juni 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1 og IFRS 7 (vedlegg XXII FIN gr2)	16
32010 R 0632 Kommisjonsforordning (EU) nr. 632/2010 av 19. juli 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) 24 og internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 8 (vedlegg XXII FIN gr2)	16
32010 R 0633 Kommisjonsforordning (EU) nr. 633/2010 av 19. juli 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr.14 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XXII FIN gr2)	17
32010 R 0662 Kommisjonsforordning (EU) nr. 662/2010 av 23. juli 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr.19 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) samt internasjonal regnskapsstandard (IFRS) 1 (vedlegg XXII FIN gr2).....	17
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	18
Protokoll 4 om opprinnelsesregler	18

EØS-komiteebeslutning om endring av EØS-avtalens protokoll 4 om opprinnelsesregler (prot. 4 FIN gr3)	18
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET	20
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	20
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	20
Kapittel II Fôrvarer.....	20
32010 R 0334 Kommisjonsforordning (EU) nr. 334/2010 av 22. april 2010 om endring av forordning (EF) nr. 721/2008 om sammensetningen av fôrtilsetningsstoffer (vedlegg I kap II FKD gr2)	20
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	21
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	21
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	21
Kapittel II Fôrvarer.....	21
32009 R 0767 Europaparlaments-og rådsforordning (EF) nr. 767/2009 av 13. juli 2009 om omsetning av og bruk av fôrvarer, endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 og oppheving av rådsdirektiv 79/373/EØF, kommisjonsdirektiv 80/511/EØF, rådsdirektiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF samt kommisjonsbeslutning 2004/217/EF (vedlegg I kap II FKD/HOD/LMD gr2)	21
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	24
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	24
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	24
Kapittel II Fôrvarer.....	24
32010 R 0242 Kommisjonsforordning (EU) nr. 242/2010 av 19. mars 2010 om opprettelse av en fortegnelse over fôrmidler (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)	24
32010 R 0335 Kommisjonsforordning (EU) nr. 335/2010 av 22. april 2010 om godkjenning av sink-chelat av methioninhydroksyanalog som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)	25
32010 R 0348 Kommisjonsforordning (EU) nr. 348/2010 av 23. april 2010 om godkjenning av L-isoleusin som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)	25

32010 R 0349 Kommisjonsforordning (EU) nr. 349/2010 av 23. april 2010 om godkjenning av kopperchelat av methioninhydroksyanalog som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)	26
32010 R 0350 Kommisjonsforordning (EU) nr. 350/2010 av 23. april 2010 om godkjenning av manganchelat av methioninhydroksyanalog som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)	27
32010 R 0454 Kommisjonsforordning (EU) nr. 454/2010 av 26. mai 2010 om overgangsordninger for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2009 hva gjelder bestemmelser om merking av fôrvarer (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2).....	27
-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET	29
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	29
Vedlegg XIV Konkurranseregler.....	29
32010 R 1217 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1217/2010 av 14. desember 2010 om anvendelsen av traktatens artikkel 101 nr. 3 på grupper av forsknings- og utviklingsavtaler (vedlegg XIV FAD gr2)....	29
32010 R 1218 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1218/2010 av 14. desember 2010 om anvendelsen av traktatens artikkel 101 nr. 3 på grupper av spesialiseringsavtaler (vedlegg XIV FAD gr2)	30
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	32
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	32
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder prøving og sertifisering.....	32
Kapittel XII Næringsmidler	32
32010 L 0059 Kommisjonsdirektiv 2010/59/EU 26. august 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/32/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om ekstraksjonsmidler anvendt ved fremstilling av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser (vedlegg II kap XII HOD gr2)32	
-JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET	33
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIBE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	33
Vedlegg XIII Transport	33
Kapittel V Sjøtransport.....	33
32009 R 0392 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 392/2009 av 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under sjøtransport av passasjerer (vedlegg XIII kap V JD gr1)	33

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	35
32009 L 0142 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/142/EF av 30. november 2009 om gassapparater (vedlegg II kap V JD gr3)	35
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	36
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	36
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	36
Kapittel II Fôrvarer.....	36
32010 R 0104 Kommisjonsforordning (EU) nr. 104/2010 av 5. februar 2010 om godkjenning av kaliumdiformiat som tilsetningsstoff i fôr til avlspurker (innehaver av godkjenningen BASF SE) og endring av forordning (EF) nr. 1200/2005 (vedlegg I kap II LMD gr2)	36
32010 R 0107 Kommisjonsforordning (EU) nr. 107/2010 av 8. februar 2010 om godkjenning av Bacillus subtilis ATCC PTA-6737 som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Kemin Europa NV) (vedlegg I kap II LMD gr2)	36
32010 R 0277 Kommisjonsforordning (EU) nr. 277/2010 av 31. mars 2010 om godkjenning av 6-fytase som tilsetningsstoff i fôr til fjørfe til slakt og avl unntatt slaktekalkun, og til verpefjørfe og gris unntatt avlspurker (innehaver av godkjenningen Roal OY) (vedlegg I kap II LMD gr2)	37
32010 R 0327 Kommisjonsforordning (EU) nr. 327/2010 av 21. april 2010 om godkjenning av nytt bruksområde for 3-fytase som tilsetningsstoff i fôr til alle mindre fjørfearter, unntatt ender, og for prydfugler (innehaver av godkjenningen BASF SE) (vedlegg I kap II LMD gr2)	38
32010 R 0333 Kommisjonsforordning (EU) nr. 333/2010 av 22. april 2010 om godkjenning av nytt bruksområde for Bacillus subtilis C-3102 (DSM 15544) som tilsetningsstoff i fôr til advent smågris (innehaver av godkjenningen Calpis Co. Ltd. Japan, representert i Den europeiske union ved Calpis Co. Ltd. Europe Representative Office) (vedlegg I kap II LMD gr2)	38
-MILJØVERNDEPARTEMENTET.....	40
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIBE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	40
Vedlegg XX Miljø.....	40
32008 L 0101 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/101/EF av 19. november 2008 om endring av direktiv 2003/87/EF for å innlemme luftfartssektoren i EUs kvotesystem for handel med klimagasser (vedlegg XX kap III MD gr1)	40
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	43
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	43

Kapittel XV Farlige stoffer.....	43
32010 D 0122 Kommisjonsbeslutning 2010/122/EU av 25. februar 2010 om tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utvikling av vedlegget til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF (vedlegg II kap XV MD gr2)	43
32010 L 0005 Kommisjonsdirektiv 2010/5/EU av 8. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av akrolein som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	44
32010 L 0008 Kommisjonsdirektiv 2010/8/EU av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av warfarinnatrium som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	45
32010 L 0009 Kommisjonsdirektiv 2010/9/EU av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF med sikte på å utvide inkludering av aluminiumfosfid som frigir fosfin som et aktivt stoff i vedlegg I til direktivet til å omfatte produkttype 18 som defineres i vedlegg V i direktivet (vedlegg II kap XV MD gr2)	46
32010 L 0010 Kommisjonsdirektiv 2010/10/EU av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av brodifacoum som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)	48
32010 L 0011 Kommisjonsdirektiv 2010/11/EU av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av warfarin som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	49
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	51
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	51
Vedlegg XIII Transport	51
Kapittel IV Transport på innlands vannvei	51
32008 L 0059 Rådsdirektiv 2008/59/EF av 12. juni 2008 om tilpasning av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier, på grunn av Republikken Bulgarias og Romanias tiltrødelse (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)	51
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	52
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	52
Vedlegg IV Energi.....	52
32008 R 1275 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1275/2008 av 17. desember 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av elektriske og elektroniske husholdningsapparaters og kontorutstyrs strømforbruk i standby- og av-tilstand. (vedlegg IV OED gr2).....	52

32009 R 0107 Kommisjonsforordning (EF) nr. 107/2009 av 4. februar 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av digitale dekodere (vedlegg IV OED gr2)	53
32009 R 0244 Kommisjonsforordning (EF) nr. 244/2009 av 18. mars 2009 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av belysningsprodukter til husholdninger (vedlegg IV OED gr2)	54
32009 R 0245 Kommisjonsforordning (EF) nr. 245/2009 av 18. mars 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til miljøvennlig utforming av lysstoffrør uten innebygget forkobling og høytrykksdampplamper samt tilhørende forkoblinger og armaturer, og om opphevelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/55/EF (vedlegg IV OED gr2)	55
32009 R 0278 Kommisjonsforordning (EF) nr. 278/2009 av 6. april 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF angående krav til miljøvennlig utforming av eksterne strømforsyningers elforbruk i ubelastet tilstand og deres gjennomsnittlige effektivitet i aktiv tilstand (vedlegg IV OED gr2).....	57
32009 R 0640 Kommisjonsforordning (EF) nr. 640/2009 av 22. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av elektromotorer (vedlegg IV OED gr2).....	58
32009 R 0641 Kommisjonsforordning (EF) nr. 641/2009 av 22. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av frittstående sirkulasjonspumper uten pakkboks og produktintegreerte sirkulasjonspumper uten pakkboks (vedlegg IV OED gr2)	59
32009 R 0642 Kommisjonsforordning (EF) nr. 642/2009 av 22. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av fjernsyn (vedlegg IV OED gr2).....	60
32009 R 0643 Kommisjonsforordning (EF) nr. 643/2009 av 22. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av kjøle-/fryseapparater til husholdningsbruk (vedlegg IV OED gr2)	61
32009 R 0859 Kommisjonsforordning (EF) nr. 859/2009 av 18. september 2009 om endring av forordning (EF) nr. 244/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF når det gjelder krav til miljøvennlig utforming av ikke-retningsbestemte husholdningslamper (vedlegg IV OED gr2)	62
32010 R 0774 Kommisjonsforordning (EU) nr. 774/2010 av 2. september 2010 om retningslinjer for en kompenseringssystem for transitt mellom systemoperatører og felles tilnærming til innmatingstariffer i sentralnettet (vedlegg IV OED gr2)	63
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET.....	66
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	66
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	66

Kapittel I Kjøretøyer	66
32009 L 0108 Kommissjonsdirektiv 2009/108/EF av 17. august 2009 om endring av direktiv 97/24/EØF om motorvogner med to eller tre hjul (vedlegg II kap I SD gr2)	66
Vedlegg XIII Transport	67
Kapittel VI Sivil luftfart.....	67
32010 R 0791 Kommissjonsforordning (EU) nr. 791/2010 av 6. september 2010 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI SD gr2).....	67
C (2010) 774 Kommissjonsvedtak C (2010) 774 av 13. april 2010 om fastsettelse av detaljerte gjennomføringsbestemmelser i tilknytning til de felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart (vedlegg XIII kap VI SD gr2).....	68
C (2010) 2604 Kommissjonsvedtak C (2010) 2604 av 23. april 2010 om fastsettelse av detaljerte gjennomføringsbestemmelser i tilknytning til de felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart (vedlegg XIII kap VI SD gr2).....	68
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	68
Vedlegg XIII Transport	68
Kapittel II Veitransport	68
32010 R 0581 Kommissjonsforordning (EU) nr. 581/2010 av 1. juli 2010 om maksimum tidsfrister for nedlasting av kjøre- og hviletidsdata fra sjåførkort (fartsskriverkort) og fra fartsskriver (vedlegg XIII kap II SD gr3).....	68

-BARNE-, LIKESTILINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XI Tekstiler

32009 L 0122 Kommisjonsdirektiv 2009/122/EF av 14. september 2009 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EØF om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger for å tilpasse det til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD gr2)

Sammendrag av innhold

Ved direktiv 2009/121/EF er det foretatt endringer i direktiv 2008/121/EF ved å føye til fiberen "melamin" til listen over fibrer i vedlegg I og V til direktiv 2008/121/EF. Direktiv 2009/121/EF ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 82/2010 av 2. Juli 2010. I direktiv 2009/122/EF gjøres endringer i direktiv 96/73/EF vedlegg II ved å innarbeide en ensartet definisjon av testmetoden for "melamin" m.v. "Melamine" er den engelske betegnelsen på fiberen.

Merknader

Rådsdirektiv 96/73/EF er implementert i norsk rett gjennom forskrift 23. september 1996 om metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger gitt i medhold av lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 5, jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. A XI (rådsdirektiv 96/73/EF). Forskriften er endret 21. januar 1999, 20. desember 2006 og 14. desember 2007. Forskriften er fastsatt av Barne- og familiedepartementet (nå Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet).

I henhold til § 4 i forskriften skal det ved kontroll av sammensetningen av tekstilprodukter som bringes på markedet, benyttes de metoder for kvantitative analyser av tekstilfiberblandinger, herunder forberedelse av prøvemateriale og analysemetoder, som vedlegg I og vedlegg II i forskriften anviser. Endringene i vedlegg II til direktivet medfører endring i vedlegg II i forskriften om metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger. Det innføres en egen analysemetode for "melamin" samt at "melamin" føyes til ulike analysemetoder.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

32009 D 0300 Kommisjonsvedtak 2009/300/EF av 12. mars 2009 om fastsetjing av reviderte miljøkriterium for tildeling av fellesskapsmiljømerket til fjernsynsapparat (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket beskriver kriterier for miljømerking av TV-apparater med EUs miljømerke Blomsten. Det erstatter tidligere vedtak 2002/255/EF.

De viktigste kriteriene omhandler energisparing og omfatter krav om energi-effektivitet ved bruk og krav om passiv og aktiv stand-by posisjoner, slik at energiforbruk reduseres når apparatet ikke er i bruk. Det er i tillegg krav til levetid og resirkulering, samt til flammehemmende kjemikalier i plast-deler.

Merknader

Det er utarbeidet kriterier for TV-apparater også i den nordiske miljømerke-ordningen Svanemerket, innenfor produktgruppen AV-apparater. Nøkkeltakeriene er de samme i de to ordningene, og kravnivåene anses som likeverdige.

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking har deltatt i Kommisjonens arbeidsgruppe og i European Union Ecolabelling Board og vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til vurderingen.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32009 R 1201 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1201/2009 av 30. november 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 763/2008 om folke- og boligtellinger for så vidt gjelder variabelenes tekniske spesifikasjoner og oppdeling (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 763/2008 om folke- og boligtellinger er innlemmet i EØS-avtalen. Forordningen danner det fellesskapsrettslige rammeverket for folke- og boligtellinger, og klargjør ansvars- og rollefordelingen i forbindelse med de tiårige tellingene. Rammeforordningen stiller felles krav til datakvalitet og dokumentasjon av datainnsamling, bearbeiding og resultater. Valg av metode og datakilder for å produsere de nødvendige data overlates til det enkelte medlemsland. Samtidig oppstiller forordningen en kvalitetsgaranti samt krav til sammenlignbarhet. Videre følger det av rammeforordningen at Kommisjonen v/Eurostat skal vedta variabelenes tekniske spesifikasjoner og oppdeling. I kommisjonsforordning nr. 1201/2009 angis disse spesifikasjonene og oppdelingen.

Merknader

EUs regler knyttet til folke- og boligtellinger medfører ingen grunnleggende endringer i planleggingen av neste telling. Det nye er at Norge nå vil være lovpålagt å levere alle data og at avvik fra de oppstilte krav ikke vil være akseptabelt. Forordningen om variabelenes tekniske spesifikasjoner og oppdeling har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0163 Kommisjonsforordning (EF) nr. 163/2010 av 9. februar 2010 om fastsettelse av Prodcom-listen over industriprodukter for 2009 som omhandlet i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 163/2010 gjennomfører rådsforordning nr. 3924/91 om iverksettelse av en fellesskapsundersøkelse om industriproduksjonen som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen Statistikk. I henhold til denne rådsforordningen skal det utarbeides en produktliste ("Prodcom-listen"), som skal være gjeldende for alle medlemsstatene, og som er nødvendig for å kunne foreta datasammenligninger mellom medlemsstatene. Denne listen oppdateres årlig, og i vedlegg til gjeldende kommisjonsforordning fastlegges Prodcomlisten for 2009.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0202 Kommisjonsforordning (EF) nr. 202/2010 av 10. mars 2010 om endring av forordning (EF) nr. 6/2003 om formidling av statistikk om godstransport på vei (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 6/2003 etablerer en felles ramme for systematisk utarbeidelse av EU-statistikk over godstransport på vei. Forordningen er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk. I forordningens vedlegg følger en liste over tabeller over statistikker som kan spres. Denne listen endres nå ved kommisjonsforordning nr. 202/2010. Bakgrunnen for endringen er blant annet å sikre full statistisk dekning av godstransport på vei på nasjonalt plan. Et annet hensyn bak endringen er ønsket om å gi forskere tilgang til data som i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1172/98 om statistiske oppgaver over godstransport på vei innberettes til Kommisjonen (Eurostat).

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forordningen. Forordningen har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0481 Kommisjonsforordning (EU) nr. 481/2010 av 1. juni 2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen for 2011 over sekundærmålvariabler for "overføring av fattigdom mellom generasjoner" (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 481/2010 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 som er innlemmet i EØS-avtalen. I europaparlaments- og rådsforordningen fastsettes en felles ramme for systematisk utarbeidelse av fellesskapsstatistikker over inntekt og levekår som omfatter sammenlignbare og aktuelle tverrsnitts- og forløpsdata for inntekt og fordeling av fattigdom og sosial utstøting på nasjonalt plan og på EU-plan.

I henhold til artikkel 15 nr. 2 bokstav f) i rammeforordningen er gjennomføringstiltak nødvendig for å fastsette listen over sekundærmålområder og variabler som hvert år skal inngå i tverrsnittskomponenten i EU-SILC. Listen over sekundærmålvariabler som inngår i modulen «Overføring av fattigdom mellom generasjoner» (særlig om foreldres utdanning og yrkesbakgrunn og om familiesituasjonen i barndommen som viktige faktorer med hensyn til sosial utstøting og fattigdomsrisiko i voksen alder), herunder spesifisering av variabelkoder og -definisjoner, skal defineres særskilt. Formålet med den nye kommisjonsforordningen er å fastsette denne listen for 2011.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0519 Kommisjonsforordning (EU) nr. 519/2010 av 16. juni 2010 om gjennomføring av programmet for de statistiske data og metadata vedrørende folke- og boligtellinger som foreskrevet i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 763/2008 (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 763/2008 om folke- og boligtellinger er innlemmet i EØS-avtalen. Forordningen danner det fellesskapsrettslige rammeverket for folke- og boligtellinger, og klargjør ansvars- og rollefordelingen i forbindelse med de tiårige tellingene. Rammeforordningen stiller felles krav til datakvalitet og dokumentasjon av datainnsamling, bearbeiding og resultater. Valg av metode og datakilder for å produsere de nødvendige data overlates til det enkelte medlemsland. Samtidig oppstiller forordningen en kvalitetsgaranti samt krav til sammenlignbarhet. Videre følger det av rammeforordningen at Kommisjonen ved Eurostat skal vedta et program for de statistiske dataene og metadataene som skal innberettes for å oppfylle Fellesskapets krav. I kommisjonsforordning (EU) nr. 519/2010 vedtas dette programmet. Programmet innebærer en opplisting av de flerdimensjonale tabeller og metadata som skal innberettes.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. EUs regler knyttet til folke- og boligtellinger medfører ingen grunnleggende endringer i planleggingen av neste telling. Det nye er at Norge nå vil være lovpålagt å levere alle data og at avvik fra de oppstilte krav ikke vil være akseptabelt. Det program for statistiske data og metadata som forordningen fastlegger, er av betydelig omfang og detaljeringsgrad. Tabellene vil i stor grad komme i tillegg til et publiseringsprogram tilpasset nasjonale brukere. Forordningen vil derfor medføre noen merkostnader for SSB. Dette vil bli dekket innenfor Statistisk sentralbyrås ordinære budsjettammer.

Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0715 Kommisjonsforordning (EU) nr. 715/2010 av 10. august 2010 om endring av rådsforordning (EF) nr. 2223/96 med hensyn til tilpasninger som følge av revisjonen av den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE 2 og den statistiske aktivitetstilknyttede produktklassifisering (CPA) i nasjonalregnskapet (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EF) nr. 2223/96 om det europeiske nasjonal- og regionalregnskapssystem inntatt i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk, etablerer felles standarder, definisjoner, klassifikasjoner og regler for oppstilling av medlemslandenes nasjonalregnskap. For å sikre relevant europeisk statistikk på området er det nødvendig å endre forordningen i henhold til den reviderte statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE rev 2) og den reviderte aktivitetstilknyttede produktklassifiseringen (CPA).

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0520 Kommisjonsforordning (EU) nr. 520/2010 av 16. juni 2010 om endring av forordning (EF) nr. 931/2002 vedrørende adgang til fortrolige data til vitenskapelige

formål for så vidt angår tilgjengelige undersøkelser og statistiske datakilder (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning 831/2002 om fellesskapsstatistikker, med hensyn til adgang til fortrolige data for vitenskapelige formål, inntatt i vedlegg XXI i EØS-avtalen, oppstiller vilkårene for forskeres tilgang til konfidensielle data fra Fellesskapet til statistisk bruk i forskningen. I forordningen listes opp de ulike aktuelle datakildene for forskeres tilgang til konfidensielle data. Frigivelse av opplysninger for et bestemt forskningsprosjekt skal nektes dersom den nasjonale myndigheten som sendte inn opplysningene, ønsker det. Tilgangen til data er begrenset til Kommisjonens lokaler. I tillegg frigjøres et anonymisert datasett av den enkelte undersøkelse.

Formålet med den nye forordningen er å etterkomme et økende behov fra forskere og det vitenskapelige miljø til å få tilgang til data fra flere av de europeiske statistikkundersøkelsene. Undersøkelser det her dreier seg om er den europeiske helseundersøkelsen, EUs statistikk om informasjonssamfunnet – modul 2 som gjelder privatpersoner, husstander og informasjonssamfunnet, de europeiske husholdningsbudsjettundersøkelsene og den statistiske registrering av godstrafikken på vei.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. Forordningen har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0317 Kommisjonsforordning (EU) nr. 317/2010 010 av 16. april 2010 om spesifikasjonen av ad hoc-modulen for 2011 om sysselsetting av funksjonshemmede til bruk i arbeidskraftundersøkelsen forutsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98 (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse (AKU) i Fellesskapet, inntatt i vedlegg XXI Statistikk i EØS-avtalen, forutsetter i artikkel 4 (2) at et ekstra sett variabler, kalt ad hoc-modul, skal tilføyes opplysningene omhandlet i forordningen. I kommisjonsforordning (EF) nr. 365/2008, også denne inntatt i EØS-avtalens vedlegg XXI, fastlegges programmet for ad hoc-moduler for årene 2010, 2011 og 2012. Her angis de ulike ad hoc-modulenes emne, når listen med variabler skal være fastlagt, referanseperioden, aktuelle medlemsstater og regioner, metode og fristen for innsending av resultatene. For 2011 er ad hoc-modulens emne "sysselsetting av funksjonshemmede" og i kommisjonsforordning (EF) nr. 317/2010 fastsettes listen over de variablene som er omfattet av denne modulen.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. Undersøkelsen vil bli samordnet med en årlig tilleggsundersøkelse SSB allerede har til AKU om funksjonshemmede og arbeidsmarkedet. Utgiftene i forbindelse med etterlevelsen av forordningen vil bli dekket av oppdragsmidler og innenfor SSBs budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32010 D 0216 Kommissjonsvedtak 216/2010/EU av 14. april 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/42/EF om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/42/EF om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI om statistikk. På bakgrunn av analyser av data som samles inn på området og for å tilpasse statistikkproduksjonen til dagens og fremtidige brukerbehov, gjøres det endringer i direktivet. Endringene innebærer blant annet at nomenklaturen for havkystsoner og skipenes registreringsnasjonalitet tilpasses den tekniske utviklingen, i tillegg til at deler av datainnsamlingen gjøres frivillig.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser, og medfører ingen nye oppgaveplikter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32010 R 0550 Kommissjonsforordning (EU) nr. 550/2010 av 23. juni 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1 (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommissjonsforordning 550/2010 vedtar forbedringer og endringer til flere IFRS.

Endringene i IFRS 1 åpner for at virksomheter med olje- eller gassvirksomhet som går over til IFRS, kan benytte regnskapsmessige verdier for olje- og gassaktiviteter som fastsatt i henhold til regnskapsprinsippene de tidligere anvendte. Virksomheter som velger å benytte unntaket, skal måle forpliktelser knyttet til det å ta anlegg ut av drift, restaurering og tilsvarende forpliktelser i relasjon til olje og gassaktiviteter i overensstemmelse med IAS 37 "avsetninger, betingede forpliktelser og betingede eiendeler" og til å innregne slike forpliktelser i det overførte resultatet. Endringene i IFRS 1 berører også den fornyede vurdering av om en avtale skal anses for å omfatte en leasingkomponent.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Foretakene skal anvende endringene i standardene senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. desember 2009.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0574 Kommisjonsforordning (EU) nr. 574/2010 av 30. juni 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1 og IFRS 7 (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 574/2010 vedtar forbedringer og endringer til flere IFRS.

Da det er konstatert at førstegangsanvendere av IFRS ikke kan benytte unntaksregelen fra kravet i IFRS 7 om presentasjon av sammenligningstall vedrørende måling til virkelig verdi og likviditetsrisiko, hvis sammenligningstallene gjelder årsperioder avsluttet før den 31. desember 2009, vil endringene i IFRS 1 gjøre det mulig for førstegangsanvendere å anvende dette unntaket.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Foretakene skal anvende endringene i standardene senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 30. juni 2010.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0632 Kommisjonsforordning (EU) nr. 632/2010 av 19. juli 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) 24 og internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 8 (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 632/2010 vedtar forbedringer og endringer til flere IFRS.

Endringene i IAS 24 forenkler definisjonen av nærstående parter og oppstiller videre visse unntak fra kravet til opplysninger om nærstående parter for offentlige virksomheter.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Foretakene skal anvende endringene i standardene senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. desember 2010.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0633 Kommisjonsforordning (EU) nr. 633/2010 av 19. juli 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr.14 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 633/2010 vedtar forbedringer og endringer til flere IFRS.

Formålet med endringene i IFRIC 14 er å rette en utilsiktet følge av fortolkningen i tilfeller hvor en virksomhet som er omfattet av et minimumskrav til finansiering, foretar en forskuddsbetaling av bidrag, og hvor slike forskuddsbetalinger under visse omstendigheter ellers ville måtte innregnes som en utgift. Når det i forbindelse med en ytelsesbasert ordning stilles et minimumskrav til finansiering, medfører endringen i IFRIC 14 at slik forskuddsbetaling regnskapsmessig skal behandles som enhver annen forskuddsbetaling, dvs. som en eiendel.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Foretakene skal anvende endringene i standardene senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. desember 2010.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0662 Kommisjonsforordning (EU) nr. 662/2010 av 23. juli 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr.19 fra Den internasjonale tolkningskomité for

finansiell rapportering (IFRIC) samt internasjonal regnskapsstandard (IFRS) 1 (vedlegg XXII FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 662/2010 vedtar forbedringer og endringer til flere IFRS.

IFRIC 19 gir veiledning om hvordan en debitor regnskapsmessig bør behandle egenkapitalinstrumenter som er utstedt for helt eller delvis oppfylle en finansiell forpliktelse etter reforhandling av vilkårene for forpliktelsen. Vedtaket av IFRIC 19 medfører også følgeendringer i IFRS 1.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Foretakene skal anvende endringene i standardene senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 30. juni 2010.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner forordningen EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 4 om opprinnelsesregler

EØS-komitébeslutning om endring av EØS-avtalens protokoll 4 om opprinnelsesregler (prot. 4 FIN gr3)

Sammendrag av innhold

EØS-avtalens protokoll 4 om opprinnelsesregler er endret en rekke ganger, senest i 2005 i forbindelse med etableringen av Middelhavskumulasjon. Systemet med Middelhavskumulasjon forutsetter at involverte avtals opprinnelsesregler materielt sett er identiske.

Protokollens listeregler, som angir kravene til bearbeiding av varer for å oppnå status som frihandelsvare (vedlegg II til protokoll 4), bygger på Det harmoniserte system for beskrivelse og koding av varer (HS-nomenklaturen). Som følge av at Verdens tollorganisasjon (World Customs Organization) 1. januar 2007 endret HS-nomenklaturen, må protokoll 4 oppdateres i samsvar med HS-2007. Tilsvarende tekniske endringer er gjort eller vil gjøres i alle andre opprinnelsesprotokoller som danner systemet med Middelhavskumulasjon, herunder EFTA-konvensjonens vedlegg A, protokoll 3 til frihandelsavtalen mellom Norge og EF og opprinnelsesprotokollene til en rekke av EFTAs tredjelsavtaler.

Ved endringen vil EØS-avtalens opprinnelsesregler oppdateres og harmoniseres med tilsvarende regler i øvrige frihandelsavtaler som inngår i Middelhavskumulasjonen, noe som er en forutsetning for å kunne videreføre kumulasjonsmulighetene for varer som reguleres av avtalen. Endringen vil for øvrig medføre bedre oversiktighet for berørte operatører.

Endringen skal gis tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2007. Det er ikke materielle endringer, men kun endringer av språklig og teknisk art som følge av endringene i HS-nomenklaturen. Endringene vil således ikke berøre private aktørers rettigheter og plikter ved handel over landegrensene.

Merknader

Endringene i protokoll 4 gjør det ikke påkrevd med lov- eller forskriftsendring. Endringene får heller ikke nevneverdige administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet støtter forslaget til endring.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32010 R 0334 Kommisjonsforordning (EU) nr. 334/2010 av 22. april 2010 om endring av forordning (EF) nr. 721/2008 om sammensetningen av fôrtilsetningsstoffer (vedlegg I kap II FKD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 721/2008 godkjenner et preparat av den røde, karotenrike bakterien *Paracoccus carotenifaciens* som tilsetningsstoff i fôr til laks og ørret. Preparatet er klassifisert i kategorien Sensoriske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen a (ii) Fargestoffer; stoffer som gir farge til de animalske produktene når de tilsettes fôret.

Etter at denne godkjenningen ble gitt, er det søkt om godkjenning av en endring i preparatets sammensetning. Det er nå gitt godkjenning til et preparat som inneholder 7-15 g adonirubin og 1-5 g chantaxanthin/kg tilsetningsstoff. Tidligere var det godkjent et snevrere område for innhold av de to fargestoffene i preparatet, henholdsvis 10-15 g og 3-5 g/kg. EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert endringen og finner at den ikke påvirker effekten av eller tryggheten ved å bruke preparatet. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II. Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien har allerede tatt i bruk preparatet, og selv om innholdet av fargestoffer i det kan variere mellom videre grenser nå, skal det ved merking av tilsetningsstoffet ved omsetning angis hvilket innhold det har av de ulike fargestoffene, slik at en vet hva en kjøper.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel

**-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32009 R 0767 Europaparlaments-og rådsforordning (EF) nr. 767/2009 av 13. juli 2009 om omsetning av og bruk av fôrvarer, endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 og oppheving av rådsdirektiv 79/373/EØF, kommisjonsdirektiv 80/511/EØF, rådsdirektiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF samt kommisjonsbeslutning 2004/217/EF (vedlegg I kap II FKD/HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten samler alle bestemmelser om merking av fôrmidler, fôrblandinger (fullfôr, tilskuddsfôr og diettfôr), bioprotein og merking av tilsetningsstoffer som inngår i fôrblandinger. Vann dekkes ikke av definisjonen av fôrvare.

Når forordningen om merking og omsetning av fôrvarer trer i kraft, vil forordning (EF) nr. 178/2002 (matlovsforordningen) artiklene 15, 16, 18 og 20 få anvendelse på fôr til ikke-matproduserende dyr. De generelle kravene er at fôrvarer skal være sunne, friske og være av hygienisk tilfredsstillende kvalitet. Alt fôr som omsettes og brukes, skal være trygt og ikke ha negativ virkning på miljøet eller dyrehelsen. Enkelte produkter er forbudt til fôring av dyr eller kan ha restriksjoner på bruken. De forbudte produktene er listet opp i vedlegg III til forordningen, og den tilsvarer stort sett dagens liste over forbudte fôrmidler. Listen vil være dynamisk. Nytt ved dette regelverket er at det i vedlegg III åpner for at det kan listes opp fôrmidler hvor det bestemmes at det skal være begrensning i bruken av fôrmiddelet. Foreløpig er ingen produkter med restriksjoner opplistet.

- Det er satt en maksimumsgrense for innhold av tilsetningsstoffer i tilskuddsfôr. Grensen for tilskuddsfôr er betydelig lavere enn for premikser. Dette medfører at premikser ikke kan brukes som tilskuddsfôr og føres til dyr direkte.
- Det stilles krav i forordningen om å deklare visse tilsetningsstoff som totalinnhold i tillegg til tilsatt mengde.
- Det er å bemerke at så lenge innholdet av et enkelt tilsetningsstoff ikke overskrider øvre tillatte innhold, kan deklarerert mengde være opp til 3 ganger høyere enn toleransegrensen i fôrmiddelet eller fôrvaren som sådan.
- Krav til godkjenning av bioprotein i henhold til direktiv 82/471/EØF oppheves. Dette innebærer blant annet at bioprotein, som er fremstilt av gass, ikke trenger forhåndsgodkjenning.
- De obligatoriske kravene til angivelse av prosentvis innhold av råvarer i fôrblandinger er opphevet. Dette har sammenheng med at andre tiltak blant annet i forordning (EF) nr. 183/2005 om fôrhygiene, sikrer at fôret er trygt å bruke.
- Lokal omsetning av mindre kvanta fôrvarer er unntatt fra merkekravene.
- I forordningen er det åpnet for at det kan opprettes en fellesskapsliste ("Community catalogue") over fôrmidler. Den vil erstatte den nåværende liste over fôrmidler og bioprotein. Kommisjonen har delegert ansvaret for utforming av katalogen til fôrbransjen, og det er en ny praksis. Opplysninger fortegnelsen skal inneholde, går frem av forordningen og omfatter navn på fôrmiddelet, fremstillingsmåten og hvilke obligatoriske opplysninger merkingen skal inneholde for hvert enkelt fôrmiddel. Det er frivillig å benytte fortegnelsen, men benytter en for eksempel et fôrmiddelnavn fra katalogen ved merkingen, skal fôrmiddelet tilfredsstillende alle krav som fremgår av fortegnelsen.
- Det skiller mellom obligatoriske og frivillige krav til merking. For frivillig merking skal det lages standarder ("Codes") for fôrvarer og bruk av påstander (Community Codes). Den ene standarden gjelder for fôr til matproduserende dyr og pelsdyr, den andre standarden gjelder kjæledyrfôr. Å følge standardene vil være frivillig. Disse standardene er på nåværende tidspunkt ikke ferdig utarbeidet. Fortegnelsen over fôrmidler skal publiseres i Den europeiske unions tidende, L-serien, mens

standardene for frivillig merking publiseres i C-serien.

- Ved merking av fôrmidler og fôrblandinger til ikke-matproduserende dyr, er det obligatorisk å angi noen tilsetningsstoffer, mens andre tilsetningsstoffer er det frivillig å ta med ved merkingen.
- Merking av fôrblandinger skal blant annet omfatte en liste over fôrmidlene som inngår i blandingen, nevnt med navn og i rekkefølge etter fallende vekt, og vektprosent av det enkelte fôrmidlet kan angis. Er ikke vektprosent oppgitt, skal sammensetningen av fôrblandingen oppgis etter forespørsel fra forbruker. Sammensetningen av fôrblandingen oppgis da med et intervall på +/- 15% for hvert fôrmiddel.
- Under visse omstendigheter vil den mengdemessige sammensetningen av fôrblandinger kunne betraktes som fortrolige opplysninger for produsenten. I de tilfellene hvor den mengdemessige sammensetningen av fôrblandinger er å anse som en immateriell rett, vil konsekvensen kunne være et krav om beskyttelse / hemmelighet fra produsenten. Hemmeligholdet gjelder ikke for vedkommende tilsynsmyndighet. Tilsynsmyndigheten har krav på å få oppgitt alle opplysninger om den mengdemessige sammensetningen av fôret. I særskilte tilfeller, hvor det av hensyn til dyrs og menneskers helse samt av hensyn til miljøet er nødvendig, kan myndigheten på oppfordring fra kjøperen gi denne samme adgang til opplysninger om mengdemessig sammensetning som myndighetene har adgang til. Denne vurderingen er streng og veies opp mot hensynet til produsentenes interesser. I disse tilfellene kreves det at kjøperen underskriver en taushetserklæring om ikke å viderebringe disse opplysningene.
- Merking omfatter også annonsering på Internett.
- Fullfôr skal dekke dagsrasjon/det daglige behovet for næringsstoffer. For fôrmidler er det gjort en tilføyelse om at de i prinsippet skal gis for å dekke dyrenes næringsbehov.
- Det stilles egne krav til søknader om, og godkjenning av, diettfôr. Kommisjonen vil ved behov oppdatere/endre listen over diettfôr, som er fastsatt i direktiv 2008/38/EF.
- Påstander om virkning av fôrvarer skal være objektive og forståelige for forbruker og kontrollerbare for tilsynsmyndigheten. Vitenskapelige begrunnelser for påstandene skal kunne legges frem ved omsetning av fôr. Likeledes skal påstandene være rettet mot optimal ernæring og understøttelse av fysiologiske funksjoner. Påstander om farmakologisk effekt og immunologisk virkning vil ikke være tillatt.
- Fôrvarer med for høyt innhold av uønskede stoffer, men som har vært gjenstand for detoksifisering, skal merkes med opplysninger om dette.
- Tilskuddsfôr kan inneholde maksimum 100 ganger den mengde tilsetningsstoff som er tillatt i fullfôr, med unntak av koksidiostatika og histomonostatika, hvor grensen er satt til 5 ganger tillatt mengde. For diettfôr kan innholdet overstige maksimumsgrensen på 100 ganger mengden tillatt tilsetningsstoff, dersom det er utslagsgivende for det spesielle formålet diettfôret har.
- Det er satt maksimumsinhold på 2,2% for aske uløselig i saltsyre, HCL, med visse unntak. Tilsvarende er det satt krav til angivelse av vanninnhold dersom det overstiger visse grenser, for eksempel 14% i råvarer og fôrblandinger.

Bestemmelser om merking og omsetning av fôrvarer i følgende rettsakter gjelder i sin helhet: direktiv 90/167/EF om veterinære legemidler, direktiv 2002/32/EF om uønskede stoffer i fôrvarer, forordning (EF) nr. 999/2001 om TSE, forordning (EF) nr. 1774/2002 om animalske biprodukter, forordning (EF) nr. 1829/2003 om GMO, forordning (EF) nr. 1830/2003 om sporbarhet og merking for GMO, forordning (EF) nr. 1831/2003 om tilsetningsstoffer til fôrvarer og forordning (EF) nr. 834/2007 om merking av økologiske produkter.

Direktiver som oppheves som følge av merkeforordningen:

Direktivene 79/373/EØF (fôrblandinger), 80/511/EØF (bulkvarer/små kvanta), 82/471/EØF og 83/228/EØF (bioprotein), 93/74/EØF (diettfôr), 93/113/EØF (enzymer og mikroorganismer), 96/25/EF (fôrmidler), 70/524/EØF artikkel 16 (merking av tilsetningsstoff i blandinger) og vedtak 2004/217/EF ("negativlisten") blir opphevet. Overgangsordninger åpner for at fôrvarer produsert og merket før forordningen for merking og omsetning trer i kraft kan omsettes inntil lagrene er tømte.

Merknader

Merke- og omsetningsforordningen krever at det lages en henvisningsforskrift, hvor rettsakten blir implementert i norsk rett.

Det har blitt avholdt tre orienteringsmøter om merke- og omsetningsforordningen for bransjen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32010 R 0242 Kommisjonsforordning (EU) nr. 242/2010 av 19. mars 2010 om opprettelse av en fortegnelse over fôrmidler (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 767/2009 om merking og omsetning av fôrvarer krever at det skal etableres en katalog over fôrmidler som omsettes i EU. Den skal inneholde navn på fôrmidlene, beskrivelse av dem og krav til obligatoriske opplysninger ved merking og omsetning. Oversikten over de viktigste fôrmidlene kommer fra flere tidligere EU-direktiv. Disse samles nå i en forordning, og de tidligere direktivene oppheves. Det er første versjon av katalogen som nå er etablert. Den er ikke mye som er endret i forhold til opplysningene i gjeldende direktiver.

Katalogen inneholder innledningsvis en ordliste som forklarer prosesser/behandlingsmåter fôrmidlene har gjennomgått, for eksempel tørking, maling, pressing osv og navnet på produktet etter prosesseringen. Videre består den av en ikke uttømmende liste over de viktigste fôrmidlene, inndelt i kapitler som korn, oljevekster mv. For hvert enkelt fôrmiddel er det angitt fortløpende nummer, navn, beskrivelse av fôrmiddelet og krav til obligatoriske opplysninger ved merking og omsetning. Det er nå et eget kapittel i katalogen om produkter og biprodukter fra fermenteringsprosesser og ammoniumsalter. Dette omfatter blant annet bioprotein, biprodukter fra aminosyreframstilling og gjær, som ikke lenger krever godkjenning, men betraktes som "vanlige fôrmidler".

Det er ikke krav om å bruke katalogen, men benytter en de fôrmiddelnavnene katalogen inneholder, kreves det at fôrmiddelet skal svare til beskrivelsen i katalogen, og de obligatoriske opplysningene ved merking skal oppgis. I praksis betyr det at katalogen vil bli brukt i de aller fleste tilfeller. Katalogen gjelder i EU fra 1. september 2010, samtidig med ikrafttreddelsen for forordning (EF) nr. 767/2009.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer, fôrvareforskriften, og endringen foretas i vedlegg 2C (ordlista) og 2D (fôrmiddellista) og i vedlegg 4 A (bioprotein mv). Fôrvareforskriften har allerede samlet alle direktivene om fôrmidler i ei liste, unntatt bioprotein, som nå inngår i lista i vedlegg 2D. Siden beskrivelsen av prosesser og innholdet i fôrmiddellista er lite forandret, vil det ikke få konsekvenser for fôrindustrien som merker sine fôrvarer eller for forbrukerne som kjøper disse varene. Kommisjonen i nært samarbeid med den europeiske fôrindustrien arbeider imidlertid med første revisjon av forordning (EF) nr. 242/2010 nå, og den blir en betydelig mer omfattende katalog.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0335 Kommisjonsforordning (EU) nr. 335/2010 av 22. april 2010 om godkjenning av sink-chelat av methioninhydroksyanalog som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et mikromineralpreparat som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter. Preparatet er klassifisert i kategorien Tilsetningsstoffer med ernæringssegenskaper, den funksjonelle gruppen Mikromineraler og har identifikasjonsnr. 3b6.10. Godkjenningen er ikke gitt til noe spesielt firma, men til preparatet, og den har varighet til 13. mai 2020.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert preparatet, og de finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter også at det er en god kilde for tilgjengelig sink i fôret til alle dyrearter. Det er satt ulike grenser for største tillatte innhold av sink, Zn, i mg/kg fullfôr til kjæledyr, fisk, melkeerstatning og til de andre dyreartene. Preparatet var tidligere godkjent som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling ved forordning (EF) nr. 888/2009, og denne godkjenningen oppheves nå. Preparatet skal blandes inn i fôret i form av en premiks, og det anbefales å bruke verneutstyr som briller, hansker og støvmaske når preparatet håndteres. Det er angitt analysemetode for preparatet. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II. EFSA's vurdering bygger utprøving av stoffet i fôr til kalv, smågris og verpehøner, men det er ikke evaluert spesielt som tilsetningsstoff i fôr til akvatiske dyr. Andre sinkforbindelser er godkjent til bruk i fiskefôr fra før. Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien får en ny kilde for sinktilsetning til fôr, og dette preparatet kan brukes i fôr til alle dyrearter. Det medfører en forenkling og kan være kostnadsbesparende, siden det ikke er nødvendig å bruke ulike sink-kilder til ulike fôrblandinger.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0348 Kommisjonsforordning (EU) nr. 348/2010 av 23. april 2010 om godkjenning av L-isoleusin som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av aminosyren L-isoleusin produsert av *Escherichia coli* (FERM ABP-10641) som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter. L-isoleucin er produsert ved hjelp av en genmodifisert E-colistamme. Preparatet er klassifisert i kategorien Tilsetningsstoffer med ernæringsmessige egenskaper, den funksjonelle gruppen Aminosyrer, deres salter og analoger og har identifikasjonsnr. 3c3.8.1. Godkjenningen er ikke gitt til et spesielt firma, men til preparatet, og den har varighet til 14. mai 2020.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert L-isoleusin og finner den trygg for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De vurderer aminosyren som en kilde for tilgjengelig isoleusin til alle dyrearter. En skal bruke støvmaske ved håndtering av preparatet. Ved merking skal vanninnholdet oppgis. Det er angitt analysemetode for preparatet. Godkjenning er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer vedlegg II. L-iso-leusin har ikke tidligere vært godkjent som tilsetningsstoff i fôr. Aminosyrer generelt har fått større oppmerksomhet i den senere tida, da proteinfôrmidler er dyre, og det kan være et alternativ å tilsette aminosyrer i fôret. Bruken av L-iso-leusin vil avhenge av hvilke fôrmidler som inngår i fôrblendingene, og i landdyrfôr er det ikke aktuelt for tida. Med økt bruk av planteprotein-fôrmidler i fôr til akvatiske dyr, kan aminosyren bli aktuell å benytte.

Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien vil vurdere bruk av L-iso-leusin som fôrtilsetningsstoff ut fra praktiske og økonomiske forhold.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0349 Kommisjonsforordning (EU) nr. 349/2010 av 23. april 2010 om godkjenning av kopper-chelat av methioninhydroksyanalog som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et mikromineralpreparat, kopper-chelat, som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter. Preparatet er klassifisert i kategorien Tilsetningsstoffer med ernæringssegenskaper, den funksjonelle gruppen Mikromineraler og har identifikasjonsnr. 3b4.10. Godkjenningen er ikke gitt til et spesielt firma, men til preparatet, og den har varighet til 14. mai 2020.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert preparatet og finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter at preparatet er en god kilde for tilgjengelig kopper i fôr til alle dyrearter. Preparatet er allerede godkjent som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling ved forordning (EF) nr. 1253/2008. Den rettsakten oppheves nå. Det er satt grenseverdier for største tillatte innhold av kopper i fôr til ulike dyrearter, og disse er ikke endret. Preparatet skal tilsettes fôret i form av en premiks. Videre anbefales det å bruke verneutstyr som briller, hansker og støvmaske når preparatet blir håndtert. Ved merking av tilsetningsstoffet skal følgende tekst brukes:

- Til sau hvis innholdet av kopper, Cu, i fôret overstiger 10 mg Cu/kg: "Innholdet av kopper i fôret kan forårsake forgiftning av visse saueraser".
- Til storfe som har utviklet drøvtyggerfunksjonen hvis innholdet av kopper, Cu, i fôret er lavere enn 20 mg Cu/kg: "Innholdet av kopper i fôret kan medføre koppermangel hos storfe på beite, dersom beitegraset har høyt innhold av molybden eller svovel".

Det er angitt analysemetode for preparatet. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Kommisjonens hjemmel for å utarbeide regler på dette området er europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 23. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer, art. 9. Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II. EFSA's vurdering bygger på utprøving av stoffet i fôr til kalv, smågris og verpehøner, men det er ikke spesielt evaluert som tilsetningsstoff i fôr til akvatiske dyr. Andre kopperforbindelser er godkjent til bruk i fiskefôr fra fôr.

Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien får en ny kilde for koppertilsetning til fôr til alle dyrearter. Dette vil være en forenkling, og det kan være kostnadssparende med en kopperkilde til bruk i fôr til alle dyrearter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0350 Kommisjonsforordning (EU) nr. 350/2010 av 23. april 2010 om godkjenning av mangan-chelat av methioninhydroksyanalog som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et mikromineralpreparat, mangan-chelat, som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter. Preparatet er klassifisert i kategorien Tilsetningsstoffer med ernæringsegenskaper, den funksjonelle gruppen Mikromineraler og har identifikasjonsnr. 3b5.10. Godkjenningen er ikke gitt til et spesielt firma, men til preparatet, og den har varighet til 14. mai 2020.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert preparatet og finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter at preparatet er en god kilde for tilgjengelig mangan i fôr til alle dyrearter. Preparatet er allerede godkjent som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling ved forordning (EU) nr. 103/2010. Den rettsakten oppheves nå. Preparatet skal tilsettes fôrblandinger i form av en premiks. Videre anbefales det å benytte verneutstyr som hansker, briller og støvmaske når preparatet blir håndtert. Det er satt grenseverdier for største tillatte innhold av mangan i fôr til fisk på 100 mg/kg og på 150 mg/kg til andre dyrearter. Disse er uendret.

Det er angitt analysemetode for tilsetningsstoffet. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer vedlegg II. EFSAAs vurderinger bygger på utprøving av stoffet i fôr til kalv, smågris og vernehøner, men det er ikke evaluert spesielt som tilsetningsstoff i fôr til akvatiske dyr. Andre manganforbindelser er godkjent til bruk i fiskefôr fra før. Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien får en ny kilde for mangantilsetning i fôr. Dette vil være en forenkling og kan være kostnadssparende, når samme tilsetningsstoff kan brukes i fôrblandinger til alle dyrearter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0454 Kommisjonsforordning (EU) nr. 454/2010 av 26. mai 2010 om overgangsordninger for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2009 hva gjelder bestemmelser om merking av fôrvarer (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 454/2010 gir overgangsbestemmelser til forordning (EF) nr. 767/2009 om merking og omsetning av fôrvarer. Sistnevnte forordning trådte i kraft i EU 1. september 2010. Den stiller en del nye krav til merking ved omsetning av fôrmidler, fôrblandinger og tilsetningsstoffer til både matproduserende og ikke-matproduserende dyr. Å endre merkingen av fôrvarer er en dyr og arbeidskrevende prosess, da alle etiketter, forpakninger, "vedleggssedler" eller annen informasjon ved omsetning må forandres. De fleste virksomheter produserer mange ulike produkter, som alle skal merkes etter forordning (EF) nr. 767/2009. Forordning (EU) nr. 454/2010 åpner for å kunne merke og omsette fôrvarer til produksjonsdyr etter forordning (EF) nr. 767/2009 i EU allerede fra 16. juni 2010.

Det medfører en smidigere overgang til nye merkekrav, og virksomhetene får bedre tid til å tilpasse seg de nye kravene.

Fôr til kjæledyr har ofte lang holdbarhetstid og endringer i merkekravene som følger av forordning (EF) nr. 767/2009, er ikke så omfattende som for fôr til produksjonsdyr. Forordning (EU) nr. 454/2010 tillater derfor å merke fôrvarer til kjæledyr etter dagens regelverk fram til 31. august 2011. Deretter kan bare kjæledyrfôr med slik merking omsettes til lagervarer er brukt opp. Overgangsordningen med ett års utsatt ikrafttredelse for forordning (EF) nr. 767/2009 gjelder bare fôr til kjæledyr.

Merknader

Rettsakten vil medføre at overgangsbestemmelsene tas inn i forskriften om merking og omsetning av fôrvarer, som skal implementere forordning (EF) nr. 767/2009. Det tas sikte på at forordning (EF) nr. 767/2009 og forordning (EU) nr. 454/2010 innlemmes i EØS-avtalen samtidig. De vil da kunne bli implementert ved en forskrift om merking og omsetning av fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIV Konkurranseregler

32010 R 1217 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1217/2010 av 14. desember 2010 om anvendelsen av traktatens artikkel 101 nr. 3 på grupper av forsknings- og utviklingsavtaler (vedlegg XIV FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Traktaten om Den europeiske unions virkemåte artikkel 101 setter forbud mot samarbeid som har til formål eller virkning å begrense konkurransen. Traktaten artikkel 101 tilsvarer EØS-avtalen artikkel 53. Artikkel 101 nr. 3 gir unntak fra forbudet dersom de fire angitte vilkårene for unntak er oppfylt. Tidligere forutsatte et unntak etter artikkel 101 nr. 3 et formelt vedtak av Kommisjonen, enten ved enkeltvedtak eller ved unntak for bestemte grupper/typer avtaler, såkalte gruppefritak. Etter ikrafttredelsen av rådsforordning (EF) nr. 1/2003, gir artikkel 101 nr. 3 et **automatisk** unntak fra forbudet (legalunntak) dersom vilkårene er oppfylt. Det er foretakenes ansvar å selv vurdere om deres adferd er lovlig i henhold til artikkel 101. Kommisjonen har likevel opprettholdt ordningen med gruppefritak for å lette vurderingen for foretakene og gi de foretak som oppfyller vilkårene i gruppeunntaket en "trygg havn", samt for å gi veiledning til nasjonale konkurransemyndigheter når de håndhever artikkel 101 på slike avtaler. Kommisjonen supplerer i betydelig grad gruppefritakene med omfattende retningslinjer for håndhevingen av artikkel 101. Retningslinjene binder Kommisjonen i dens håndheving av regelverket.

Kommisjonen vedtok 14. desember 2010 forordning (EU) nr. 1217/2010, som fastsetter gruppefritak for forsknings- og utviklingsavtaler. Forordningen erstatter det tidligere gruppefritaket for denne type avtaler, fastsatt ved forordning (EF) nr. 2659/2000, som opphørte 31. desember 2010. Det nye gruppefritaket trådte i kraft 1. januar 2011.

Det ovennevnte gruppefritaket unntar horisontale avtaler om forskning og utvikling fra forbudet mot konkurransebegrensende samarbeid i traktaten artikkel 101 såfremt nærmere bestemte vilkår er oppfylt. Horisontale samarbeidsavtaler er avtaler inngått mellom foretak som befinner seg på samme omsetningsledd. I de fleste tilfeller er horisontale samarbeidsavtaler inngått mellom konkurrerende foretak.

Kommisjonen har ikke vedtatt omfattende endringer i forhold til gjeldende gruppefritak for forsknings- og utviklingsavtaler. Gjeldende regelverk er således langt på vei videreført. Kommisjonen har blant annet vedtatt som vilkår for å falle inn under gruppefritaket at avtalepartene før oppstarten av det aktuelle samarbeidet opplyser om eksisterende patenter og patenter som er under behandling, og som er relevante for utnyttelsen av resultatet av det aktuelle forsknings- og utviklingssamarbeidet. Formålet med dette vilkåret er å forhindre at noen av deltakerne i samarbeidet ikke får mulighet til å utnytte resultatene.

Videre har Kommisjonen inntatt en definisjon av hva som menes med potensiell konkurrent i henhold til gruppefritaket. For å kunne anses som en potensiell konkurrent i gruppefritakets forstand, må det være en realistisk mulighet for at foretaket, uten forsknings- og utviklingsavtalen, på bakgrunn av en liten, men varig økning i de relative prisene og innen en periode på tre år, vil kunne foreta de nødvendige investeringer for å kunne tilby et produkt, en teknologi eller en metode som er i stand til å forbedre eller erstatte avtaleproduktet eller avtalemotoden på det relevante geografiske markedet. I henhold til Kommisjonen er bakgrunnen for ovennevnte definisjon at det er viktig for foretakene med forutberegnelighet med hensyn til når de må anses som potensielle konkurrenter, ettersom gruppefritaket ikke får anvendelse på samarbeid mellom konkurrenter, herunder potensielle konkurrenter, som har en markedsandel på over 25 %.

Det nye gruppefritaket får anvendelse frem til 31. desember 2022.

Kommisjonen har også revidert retningslinjene av 2001 for vurderingen av horisontalt samarbeid i henhold til artikkel 101. Kommisjonen har bl.a. vedtatt nye kapitler om standardisering og informasjonsutveksling. Kapitlet om forsknings- og utviklingsavtaler er oppdatert med hensyn til økonomisk teori og omskrevet for å gjøre det lettere tilgjengelig.

Merknader

Gruppefritaket erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 2659/2000, som er inntatt i EØS-avtalen vedlegg XIV og gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen. Vedtagelsen av et nytt gruppefritak innebærer at forskriften må endres tilsvarende.

Konkurransetilsynet har før vedtakelsen lagt Kommisjonens forslag til nytt regelverk ut på offentlig høring: <http://www.konkurransetilsynet.no/no/Aktuelt/Nyheter/Horing---revisjon-av-EU-regelverket-knyttet-til-horisontale-samarbeidsavtaler/>

Saken innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 1218 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1218/2010 av 14. desember 2010 om anvendelsen av traktatens artikkel 101 nr. 3 på grupper av spesialiseringsavtaler (vedlegg XIV FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Traktaten om Den europeiske unions virkemåte artikkel 101 setter forbud mot samarbeid som har til formål eller virkning å begrense konkurransen. Traktaten artikkel 101 tilsvarer EØS-avtalen artikkel 53. Artikkel 101 nr. 3 gir unntak fra forbudet dersom de fire angitte vilkårene for unntak er oppfylt. Tidligere forutsatte et unntak etter artikkel 101 nr. 3 et formelt vedtak av Kommisjonen, enten ved enkeltvedtak eller ved unntak for bestemte grupper/typer avtaler, såkalte gruppefritak. Etter ikrafttredelsen av rådsforordning (EF) nr. 1/2003, gir art. 101 nr. 3 et automatisk unntak fra forbudet (legalunntak) dersom vilkårene er oppfylt. Det er foretakenes ansvar å selv vurdere om deres adferd er lovlig i henhold til artikkel 101. Kommisjonen har likevel opprettholdt ordningen med gruppefritak for å lette vurderingen for foretakene og gi de foretak som oppfyller vilkårene i gruppeunntaket en "trygg havn", samt for å gi veiledning til nasjonale konkurransemyndigheter når de håndhever artikkel 101 på slike avtaler. Kommisjonen supplerer i betydelig grad gruppefritakene med omfattende retningslinjer for håndhevingen av artikkel 101. Retningslinjene binder Kommisjonen i dens håndheving av regelverket.

Kommisjonen vedtok 14. desember 2010 forordning (EU) nr. 1218/2010, som fastsetter gruppefritak for spesialiseringsavtaler. Forordningen erstatter det tidligere gruppefritaket for denne type avtaler, fastsatt ved forordning (EF) nr. 2658/2000, som opphørte 31. desember 2010. Det nye gruppefritaket trådte i kraft 1. januar 2011.

Det ovennevnte gruppefritaket unntar horisontale avtaler om spesialisering fra forbudet mot konkurransebegrensende samarbeid i traktaten artikkel 101 såfremt nærmere bestemte vilkår er oppfylt. Horisontale samarbeidsavtaler er avtaler inngått mellom foretak som befinner seg på samme omsetningsledd. I de fleste tilfeller er horisontale samarbeidsavtaler inngått mellom konkurrerende foretak.

Kommisjonen har ikke vedtatt omfattende endringer i forhold til gjeldende gruppefritak om spesialiseringsavtaler. Gjeldende regelverk er således langt på vei videreført. Kommisjonen har blant annet blant inntatt en presisering om at gruppefritaket også kommer til anvendelse på avtaler der en av avtalepartene kun delvis avslutter produksjonen som omfattes av samarbeidsavtalen.

Videre har Kommisjonen inntatt en definisjon av hva som menes med potensiell konkurrent i henhold til gruppefritaket. For å kunne anses som en potensiell konkurrent i gruppefritakets forstand må det være en realistisk mulighet for at foretaket, på bakgrunn av en liten men varig økning i de relative

prisene og innen en periode på tre år, vil kunne foreta de nødvendige investeringer for å kunne entre det relevante markedet.

Kommisjonen har gitt gruppefritaket anvendelse frem til 31. desember 2022.

Kommisjonen har også revidert retningslinjene av 2001 for vurderingen av horisontalt samarbeid i henhold til artikkel 101. Kommisjonen har bl.a. vedtatt nye kapitler om standardisering og informasjonsutveksling. Kapitlet om produksjonsavtaler er oppdatert og omskrevet for å gjøre det lettere tilgjengelig.

Merknader

Gruppefritaket erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 2658/2000, som er inntatt i EØS-avtalen vedlegg XIV og gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. desember 1992 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen. Vedtagelsen av et nytt gruppefritak innebærer at forskriften må endres tilsvarende.

Konkurransetilsynet har før vedtakelsen sendt Kommisjonens forslag til nytt regelverk ut på offentlig høring: <http://www.konkurransetilsynet.no/no/Aktuelt/Nyheter/Horing---revisjon-av-EU-regelverket-knyttet-til-horisontale-samarbeidsavtaler/>

Saken innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32010 L 0059 Kommisjonsdirektiv 2010/59/EU 26. august 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/32/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om ekstraksjonsmidler anvendt ved fremstilling av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten 2010/59/EU endrer fellesskapslisten i direktiv 2009/32/EF som omfatter ekstraksjonsmidler bestemt til bruk ved fremstilling av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser ved å legge til et nytt ekstraksjonsmiddel (dimetyleter) og endre grenseverdiene for restmengde for to andre ekstraksjonsmidler (2-propanol og metanol).

Dimetyleter tillates brukt til avfetting av animalske proteiner, med grenseverdi på 0,009 mg/kg protein. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) har evaluert sikkerheten ved dimetyleter som et ekstraksjonsmiddel for å fjerne fett fra animalske proteinråvarer og har konkludert med at dimetyleter ikke utgjør noen helsemessig risiko, forutsatt at den maksimale restmengde ikke overskrider 9 µg/kg ekstraherte animalske proteiner.

2-propanol og metanol blir oppført i vedlegg I, del III som omhandler maksimale grenseverdier i det endelige produktet. De nye grenseverdiene er 1,5 mg/ kg aromastoffer for metanol og 1 mg /kg aromastoffer for 2-propanol. Vedlegg I til 2009/32/EU fastsetter hvilke ekstraksjonsmidler som omfattes, og den generelle grenseverdien for metanol og 2-propanol er satt i vedlegg I, del II som omhandler maksimale grenseverdier i næringsmiddelingsredienser. Grensen synes for streng når metanol og 2-propanol benyttes ved fremstilling av aromastoffer da mengden aromastoffer som tilsettes næringsmidler er mye mindre enn andre næringsmiddelingsredienser, derfor er disse to ekstraksjonsmidlene nå også oppført i vedlegg I, del III.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 21. desember 1993 nr 1378 om ekstraksjonsmidler til fremstilling av næringsmidler.

Oppføring av to allerede tillatte ekstraksjonsmidler og et nytt ekstraksjonsmiddel vil gi næringsmiddelindustrien flere alternativer og større mulighet til produktutvikling. Mattilsynet legger derfor til grunn at tiltaket ikke vil ha nevneverdige administrative og økonomiske konsekvenser for næringsmiddelindustrien. Gjennomføring av direktivet vil ikke medføre nevneverdige administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Et nytt ekstraksjonsmiddel vil ikke endre tilsynsarbeidet, og det vil ikke innebære noen helsemessige konsekvenser for forbruker.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32009 R 0392 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 392/2009 av 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under sjøtransport av passasjerer (vedlegg XIII kap V JD gr1)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjennomfører 2002-protokollen til Atenkonvensjonen 1974 om transport av passasjerer og deres reisegods til sjøs ("2002-Atenkonvensjonen"), som regulerer transportørens erstatningsansvar. 2002-Atenkonvensjonen inneholder strengere regler om ansvargrunnlaget, høyere ansvarsgrenser og nye regler om forsikringsplikt, og styrker derved passasjerenes erstatningsrettslige vern ved ulykker til sjøs betydelig i forhold til reglene i den opprinnelige Atenkonvensjonen av 1974.

2002-Atenkonvensjonen er fremforhandlet og vedtatt i FNs sjøfartsorganisasjon, International Maritime Organization (IMO). Norge var en sentral pådriver i arbeidet med å få konvensjonen vedtatt. Ansvarsreglene i 2002-Atenkonvensjonen skiller mellom "shipping incidents" (forlis, stranding, sammenstøt, kantring, eksplosjon, brann og feil med skipet) og andre typer av ulykker. Ved "shipping incidents" er ansvargrunnlaget ved død og personskade på passasjer objektivt opp til 250 000 SDR pr. passasjer. Over denne ansvarsgrensen er ansvaret subjektivt med omvendt bevisbyrde opp til den øvre ansvarsgrensen på 400 000 SDR pr. passasjer. Ved andre hendelser enn "shipping incidents" er ansvaret subjektivt opp til den øvre ansvarsgrensen på 400 000 SDR pr. passasjer. (Nasjonal rett kan bestemme at den øvre ansvarsgrensen skal være høyere enn 400 000 SDR.)

Transportøren plikter å ha forsikring for sitt ansvar under konvensjonen for et beløp tilsvarende 250 000 SDR pr. passasjer som skipet er sertifisert for. Skadelidte har et direktekrav mot assurandøren under denne forsikringen.

2002-Atenkonvensjonen gjelder bare ved internasjonale passasjertransporter til sjøs. Forordningen utvider reglenes virkeområde til under visse forutsetninger også å omfatte innenriks sjøtransport i en medlemsstat. Det er kun innenriks sjøtransport med skip klasse A og B som omfattes. Videre er det en forutsetning for forordningens anvendelse at 1) skipet er registrert i en medlemsstat, 2) transportkontrakten er inngått i en medlemsstat og 3) skipets avgangs- eller bestemmelsessted befinner seg i en medlemsstat. Det overlates til den enkelte medlemsstaten å avgjøre om forordningen skal gis anvendelse på innenriks sjøtransport utover dette. Medlemsstatene kan velge å utsette anvendelsen av forordningen på innenriks sjøtransport med skip av klasse A og B, og den fastsatte fristen for når reglene senest skal komme til anvendelse er forskjellig for skip av henholdsvis klasse A og klasse B. Med andre ord vil forordningen komme til anvendelse fra ulike tidspunkter for ulike skipstyper på innenriks ruter.

Forordningen innfører i tillegg følgende regler som ikke følger av 2002-Atenkonvensjonen:

- særregler om ansvaret ved skade på medisinsk utstyr og bevegelseshjelpemidler tilhørende passasjerer med redusert bevegelsesevne
- regler om at transportøren plikter å informere passasjerene om deres rettigheter
- regler om at de skadelidte skal ha rett til å motta et visst erstatningsbeløp på forskudd kort tid etter ulykken

Merknader

Norge er ikke tilsluttet den opprinnelige Atenkonvensjonen av 1974, men har likevel i sjøloven kapittel 15 gjennomført tilsvarende regler om ansvargrunnlaget som i 1974-Atenkonvensjonen.

Etter sjøloven § 418 gjelder det i dag et uaktsomhetsansvar for bortfrakteren ved passasjerulykker til sjøs. Om skaden er inntruffet i forbindelse med forlis, sammenstøt, stranding, eksplosjon, brann eller feil ved skipet, gjelder det en omvendt bevisbyrde, slik at bortfrakteren må bevise at det ikke er utvist uaktsomhet. Ansvarsgrensen i sjøloven § 422 er 400.000 SDR pr. passasjer, hvilket er det samme beløpet som i 2002-Atenkonvensjonen. Reglene om passasjeransvar i sjøloven kapittel 15 gjelder uten hensyn til om det dreier seg om innenlandstransport eller om internasjonal transport.

En gjennomføring av 2002-Atenkonvensjonen i sjøloven kapittel 15 vil innebære at reglene om ansvarsgrunnlaget må skjerpes tilsvarende som i konvensjonen, ved at ansvaret for "shipping incidents" gjøres objektivt opp til en grense på 250.000 SDR pr. passasjer. Videre må det gis regler om obligatorisk ansvarsforsikring.

Atenkonvensjonen regulerer ikke den globale ansvarsgrensen for passasjerskader i sjøloven kapittel 9, (en ansvarsgrense for det samlede ansvaret etter en ulykke), som i dag er på 175.000 SDR pr. passasjer skipert er sertifisert for, jf. sjøloven § 175 første ledd. Det vil likevel være en naturlig konsekvens av 2002-Atenkonvensjonen at globalbegrensningsbeløpet i sjøloven kapittel 9 økes noe, slik at globalgrensen blir mer i samsvar med den økte passasjerbeskyttelsen i 2002-Atenkonvensjonen.

En gjennomføring av 2002-Atenkonvensjonen vil medføre at norske myndigheter må foreta stikkprøvekontroller av at passasjerskip som går til norsk havn, har den pliktige forsikringen. Dette vil innebære en noe økt administrativ byrde for skipskontrollen, men denne vil ikke være betydelig. Videre vil norske myndigheter (Sjøfartsdirektoratet) måtte utstede forsikringsattest til norske passasjerskip. Dette vil medføre en viss administrativ byrde, særlig om også innenriksfergene omfattes av plikten til å ha forsikringsattest.

For rederinæringen vil premiekostnadene antakelig øke noe som følge av forsikringskravet. Hvor mye avhenger blant annet av utviklingen generelt i det internasjonale forsikringsmarkedet og av om det inntreffer store ulykker med passasjerskip. For sjøforsikringsnæringen vil premieinntektene øke tilsvarende som rederienes premiekostnader øker. Samtidig vil kostnadene til reassurans kunne øke. Det vil også være en mulighet for at skadeutbetalingene vil øke. Hvor mye vil avhenge av hvilke ulykker som inntreffer. Fra sjøforsikringsnæringens side er det uttrykt bekymring for at de nye kravene til obligatorisk ansvarsforsikring medfører så betydelig risiko at det kan komme til å skape behov for strukturelle endringer i P&I-næringen (forsikringsselskaper som tilbyr ansvarsforsikring til skip).

For passasjerene vil reglene medføre en bedret erstatningsrettslig beskyttelse, ved reglene om strengere ansvarsgrunnlag og ved reglene om pliktig ansvarsforsikring med direktekrav mot transportøren. I Norge gjelder det som nevnt over, allerede en øvre ansvarsgrense på 400.000 SDR pr. passasjer. Der norsk rett regulerer forholdet, innebærer en gjennomføring av konvensjonen derfor ikke høyere ansvarsgrenser. (I Norden for øvrig er imidlertid den øvre ansvarsgrensen 175.000 SDR pr. passasjer.)

For di forordningen krever lovendring, vil beslutningen i EØS-komiteen bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

32009 L 0142 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/142/EF av 30. november 2009 om gassapparater (vedlegg II kap V JD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/142/EF (gassapparatdirektivet) er en kodifisering av direktiv 90/396/EF. Kodifiseringen medfører ingen realitetsendring. Direktiv 2009/142/EF opphever formelt direktiv 90/396/EF og artikkel 10 i direktiv 93/68/EØF.

Gassapparatdirektivet omfatter gassapparat og utstyr til bruk i matlaging, oppvarming, produksjon av varmtvann, kjøling, belysning eller vasking. Apparater særskilt konstruert for bruk i industrielle prosesser og industrianlegg er unntatt. Direktivet skal sikre at gassapparat og utstyr konstrueres, produseres og monteres slik at disse til enhver tid er i forsvarlig stand for derved å forebygge skade på liv, helse og materielle verdier.

Merknader

Gassapparatdirektivet er gjennomført i norsk rett ved forskrift 5. oktober 1994 om gassapparat og utstyr. Kodifiseringen medfører ikke behov for endringer i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32010 R 0104 Kommisjonsforordning (EU) nr. 104/2010 av 5. februar 2010 om godkjenning av kaliumdiformiat som tilsetningsstoff i fôr til avlspurker (innehaver av godkjenningen BASF SE) og endring av forordning (EF) nr. 1200/2005 (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen omhandler regodkjenning av kaliumdiformiat som tilsetningsstoff i purkefôr. Preparatet var tidligere foreløpig godkjent og senere permanent godkjent til samme formål i tråd med direktiv 70/524/EØF. Ifølge forordning (EF) nr. 1831/2003, tilsetningsstoff-forordningen, skal stoffer godkjent ved tidligere direktiv søkes regodkjent etter denne forordningen. Firmaet BASF SE har søkt om og fått regodkjent preparatet, og godkjenningen har varighet til 26.02.2020. Kaliumdiformiat er nå klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer og har identifikasjonsnr. 4d800. Som en følge av dette, oppheves den tidligere godkjenningen av preparatet.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert preparatet og finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter også at det har gunstig virkning på avlspurkenes produksjon. Kaliumdiformiat skal tilsettes fôrblandinger i form av en premiks. Brukes det en blanding av forskjellige kilder for kaliumdiformiat som tilsetningsstoff, skal ikke det samlede innholdet i fôrblendingen overskride grenseverdien på 12 000 mg/kg fullfôr. Preparatet kan skade øynene, så det anbefales å benytte verneutstyr og eventuelt ta andre forholdsregler når det håndteres. Det er angitt analysemetode for preparatet. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas ved at kaliumdiformiat i purkefôr tilføyes i forskriftens vedlegg II (ny godkjenning etter forordning (EF) nr. 1831/2003), og slettes i vedlegg I (tidligere godkjenning etter direktiv 70/524/EØF). Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser, da preparatet har vært godkjent til samme formål og på samme betingelser siden 2005.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0107 Kommisjonsforordning (EU) nr. 107/2010 av 8. februar 2010 om godkjenning av Bacillus subtilis ATCC PTA-6737 som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (innehaver av godkjenningen Kemin Europa NV) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et mikroorganismepreparat som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer og har identifikasjonsnr. 4b1823. Godkjenningen er gitt til firma Kemin Europa NV, og den har varighet til 1. mars 2020.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert preparatet og finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter at mikroorganismepreparatet kan øke kyllingenes produksjonsegenskaper ved å bedre forholdene for omsetning av fôr i tarmen. Preparatet er tillatt brukt i fôrblandinger som inneholder visse koksidiostatika. Det gjelder for salinomycin natrium og lasalocid A natrium av de koksidiostatika som er godkjent i Norge. Det er angitt analysemetode for preparatet.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, tilsetningsstoff-forskriften. Endringen foretas i vedlegg II. Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien vil få mulighet til tilsette et mikroorganismepreparat sammen med koksidiostatika i slaktekyllingfôr, som kan være aktuelt i noen tilfeller.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert i Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0277 Kommisjonsforordning (EU) nr. 277/2010 av 31. mars 2010 om godkjenning av 6-fytase som tilsetningsstoff i fôr til fjørfe til slakt og avl unntatt slaktekalkun, og til verpefjørfe og gris unntatt avlspurker (innehaver av godkjenningen Roal OY) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et 6-fytasepreparat produsert av *Trichoderma reesei* (CBS 122001) som tilsetningsstoff i fôr til slakte- og avlsfjørfe unntatt slaktekalkun og til verpefjørfe og griser unntatt avlspurker. Preparatet er klassifisert i kategorien Zooteknisk tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen fordøyelsesfremmende stoffer og har identifikasjonsnr. 4a12. Godkjenningen er gitt til firmaet Roal OY og har varighet til 21.04.2020.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert preparatet og finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og miljøet. De bekrefter også at preparatet har gunstig virkning på dyras produksjon, da det medfører bedre utnyttelse av fosfor i fôret. 6-fytasen anbefales derfor brukt som tilsetningsstoff til fôr som inneholder over 0,23% fytinbundet fosfor. Høyeste anbefalte mengde tilsatt fôret er 1 000 PPU/kg fullfôr til alle dyrearter (PPU er en måleenhet for enzymaktivitet). Det er angitt analysemetode for preparatet. Ved håndtering anbefales det å benytte verneutstyr som briller og hansker. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II.

Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien får enda et 6-fytasepreparat tilgjengelig, og dette har anvendelse til flere dyrearter. Det kan derfor eventuelt erstatte tilsvarende preparater innen flere bruksområder. Aktualiteten vil avhenge av praktiske forhold hos den enkelte fôrvarevirksomhet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0327 Kommisjonsforordning (EU) nr. 327/2010 av 21. april 2010 om godkjenning av nytt bruksområde for 3-fytase som tilsetningsstoff i fôr til alle mindre fjørfearter, unntatt ender, og for prydfugler (innehaver av godkjenningen BASF SE) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler enzympreparatet 3-fytase, som nå er godkjent som tilsetningsstoff i fôr til alle mindre fjørfearter, unntatt ender, og til prydfugler. Preparatet er framstilt av en *Aspergillus niger* (CBS 101.672) som er GMO. Preparatet er tidligere godkjent til bruk i fôr til slaktekylling og -kalkun, til verpehøner, ender og griser. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer og har identifikasjonsnr. 4a1600. Godkjenningen er gitt til firmaet BASF SE og har varighet til 12. mai 2020.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert preparatet og finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter også at det har positiv påvirkning på fordøyelsen av fôr. 3-fytasen anbefales brukt i fôr som inneholder over 0,23% fytinbundet fosfor, og anbefalt tilsetning i fullfôr til de nevnte fjørfeartene er 300-500 FTU/kg, der FTU er måleenhet for enzymaktivitet. Det er angitt analysemetode for preparatet. Godkjenningen er i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II. Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien kan nå benytte et enzympreparat, som allerede er godkjent i en del fjørfefôr, i fôr til "hobbyfjørfe" og prydfugler. Det vil være en forenkling at enzymet får utvidet bruksområde. Videre åpnes det for å tilsette 3-fytasen i fôr til mindre fjørfearter, og slik tilsetning kan det være behov for, avhengig av hvilke fôrmidler som inngår i fôrblendingene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0333 Kommisjonsforordning (EU) nr. 333/2010 av 22. april 2010 om godkjenning av nytt bruksområde for *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544) som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris (innehaver av godkjenningen Calpis Co. Ltd. Japan, representert i Den europeiske union ved Calpis Co. Ltd. Europe Representative Office) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et mikroorganismepreparat produsert av *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544) som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris. Preparatet er allerede godkjent til bruk i slaktekyllingfôr ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1444/2006. Mikroorganismen er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer og har identifikasjonsnr. 4b1820. Godkjenningen er gitt til firmaet Calpis Co. Ltd. Japan, ved deres Europakontor, og den har varighet til 13. mai 2020.

EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert denne anvendelsen av preparatet og finner det trygt for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter også at det kan påvirke tilvekst og trivsel hos avvent smågris positivt. Det anbefales brukt i fôr til smågris opp til ca 35 kg. levende vekt. Ved håndtering av preparatet bør en benytte verneutstyr som hansker, briller og støvmaske. Det er angitt analysemetode for preparatet. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II. Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien kan nå bruke dette mikroorganismepreparatet i fôr til flere dyrearter, og det kan være en forenkling og gi innsparte kostnader.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XX Miljø

32008 L 0101 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/101/EF av 19. november 2008 om endring av direktiv 2003/87/EF for å innlemme luftfartssektoren i EUs kvotesystem for handel med klimagasser (vedlegg XX kap III MD gr1)

Sammendrag av innhold

Luftfartssektoren representerer et raskt voksende bidrag til klimagassutslippene, men internasjonal luftfart er ikke omfattet av forpliktelsene under Kyotoprotokollen på grunn av vanskeligheter med å komme til enighet om hvordan ansvaret for utslippene skulle fordeles. Partene i Kyotoprotokollen ble i stedet enige om å arbeide med utslippsreduksjoner gjennom ICAO ("International Civil Aviation Organization"). ICAO har stilt seg positive til kvotehandel, men arbeidet har foreløpig ikke resultert i konkrete tiltak for å redusere klimagassutslipp fra luftfarten. På denne bakgrunn har Kommissjonen foreslått at luftfartssektoren innlemmes i det eksisterende europeiske kvotesystemet for handel med klimagasser.

ICAO Assembly konkluderte i september 2007 med at innføring av markedsbaserte virkemidler for å redusere klimagassutslipp, f.eks. kvotesystemer, kun skal gjøres på grunnlag av gjensidig samtykke mellom land. EU og andre ECAC-land (til sammen 41 europeiske land, inkl. Norge) reservert seg mot denne konklusjonen, og forbeholder seg retten til å innføre markedsbaserte virkemidler mot andre lands vilje. På ICAOs generalforsamling i september 2010 ble det konkludert med at man ved etableringen av nye markedsbaserte virkemidler for internasjonal luftfart, for eksempel kvotesystemer, skal inngå i konstruktive bilaterale eller multilaterale konsultasjoner med andre stater for å oppnå enighet. Konklusjonen fra 2007 om at markedsbaserte virkemidler kun kan innføres etter gjensidig samtykke ble ikke gjentatt.

Direktivet innebærer at CO₂-utslipp fra luftfartssektoren blir inkludert i EUs kvotesystem fra 2012. (Direktivet om inkludering av luftfart er i praksis en endring av det eksisterende kvotedirektivet, direktiv 2003/87/EF.) Direktivet innebærer at det blir kvoteplikt for samtlige luftfartøyer som lander eller tar av innenfor EU, inkludert innenriks flyvninger og flyvninger til og fra land utenfor EU. Det må med andre ord svares kvoter tilsvarende CO₂-utslippene fra disse flyvningene.

Kommissjonen skal arbeide for inngåelse av en global avtale for å redusere utslipp fra luftfart. I mangel av en global avtale, skal det søkes inngått bilaterale avtaler med tredjeland. I tilfeller hvor tredjeland oppretter tilsvarende regelverk kan Kommissjonen beslutte å unnta fra kvoteplikten utslipp som stammer fra flyvninger fra tredjelandet til EU.

Tildelingen av kvoter vil bli harmonisert på EU-nivå. Dette innebærer at tildelingsreglene vil være de samme i alle medlemsstatene, men det praktiske arbeidet med kvotetildeling, overvåking og rapportering vil foregå på medlemsstatsnivå. Luftfartøyoperatører som gjentatte ganger ikke etterlever regelverket kan som et siste utfall bli nektet å operere i EU, jf. endringer i kvotedirektivets art. 16.

Samlet kvotemengde

Samlet antall kvoter som tildeles luftfartssektoren i 2012 skal tilsvare 97 % av luftfartssektorens gjennomsnittlige årlige utslipp i perioden 2004-2006, jf. art. 3c nr. 1. I perioden 2013-2020 skal den gjennomsnittlige årlige kvotemengden reduseres med to prosentpoeng, til 95 % av det samme historiske grunnlaget, jf. art. 3c nr. 2. Dette vil bidra til å begrense veksten i utslippene fra sektoren. Fordi internasjonal luftfart ikke er omfattet av utslippsforpliktelsen under Kyotoprotokollen vil kvotene som tildeles luftfartssektoren ikke bli fulgt av kyotokvoter (AAU). Ved å endre registerforordningen fra 2012 slik at kyotokvotene skilles fra EU-kvotene i de løpende transaksjonene, åpnes det for at både "flykvotene" og EU-kvotene skal kunne omsettes fritt mellom aktørene i kvotesystemet. "Flykvotene" som er utstedt til luftfartssektoren skal ikke kunne anvendes av andre sektorer til oppgjør for deres kvoteplikt innenfor EUs kvotesystem, jf. art. 12. nr. 3.

Luffartøyoperatørene skal imidlertid kunne benytte EU-kvoter fra bedriftskvotestystemet til oppgjør for kvoteplikten. I den grad luffartøyoperatørene velger å innlevere kvoter som medlemsstatene kan bruke til oppgjør for utslippsforpliktelsen under Kyotoprotokollen (dvs. EU-kvoter som er backet av AAU-kvoter, CDM-kvoter eller JI-kvoter) skal disse kvotene samles opp i det sentrale EU-registeret og fordeles forholdsmessig blant medlemsstatene og brukes til oppgjør under Kyotoprotokollen for den delen av medlemsstatenes utslipp som stammer fra innenriks luffart, jf. endringene i kvotedirektivets artikkel 19 nr. 3(b). I den grad luffartssektoren leverer så mange kyoto-kvoter at det blir et overskudd etter at medlemsstatenes nasjonale utslipp er dekket, vurderer Kommisjonen å spare disse kvotene til bruk i et eventuelt fremtidig internasjonalt kvotesystem for luffart. Denne tilnærmingen vil være en fordel for land som har en relativt stor andel nasjonal luffart (for eksempel Norge), og en ulempe for land som har en liten andel nasjonal luffart (for eksempel Nederland). Kommisjonen har ikke ønsket at medlemsstatene selv skulle disponere innleverte kyoto-kvoter ettersom dette ville kunne medføre et press på nasjonale luffartøyoperatører til å prioritere levering av kyoto-kvoter fremfor fly-kvoter. Kommisjonen har også vært opptatt av å utjevne eventuelle tilfeldige fordelere et land kunne få som følge av at deres selskaper velger å levere kyoto-kvoter.

Tildeling av kvoter

15 % av den samlede kvotemengden skal tildeles ved salg. Resten tildeles vederlagsfritt. Dette gjelder både 2012 og perioden 2013-2020. Adgangen til å justere salgsandelen i forbindelse med revideringen av kvotedirektivet ble ikke benyttet. De vederlagsfrie kvotene fordeles (på grunnlag av en søknad til den administrerende medlemsstaten) proporsjonalt mellom alle luffartøyoperatørene som omfattes av kvotesystemet. Fordelingen gjøres på grunnlag av en norm/benchmark - dvs. kvoter per tonn-kilometer. Kvotene vil bli utstedt innen 28. februar hvert år, første gang den 28. februar 2012. Kvotene som skal dekke utslippene fra den kvotepliktige må innleveres til det kompetente organet i den administrerende medlemsstaten innen 30. april året etter at utslippene fant sted, første gang innen den 30. april 2013. Kommisjonen vil vedta en egen forordning om antallet kvoter som skal selges av hver enkelt medlemsstat, og om hvordan kvotesalget skal foregå. Det blir opp til medlemsstatene å avgjøre bruken av inntektene fra kvotesalg. Medlemsstatene skal rapportere om hvordan inntektene brukes. De oppfordres til å investere i utslippsreducerende tiltak, forskning på lavutslippsfly, tiltak for å redusere avskoging i utviklingsland, samt transportformer med lave utslipp. Luffartøyoperatører som legger ned driften i løpet av en tildelingsperiode vil fortsatt få utdelt kvoter gjennom resten av tildelingsperioden.

Kvoterreserve

Det skal settes av en kvoterreserve forbeholdt nye luffartøyoperatører og luffartsselskaper i sterk vekst. Kvoterreserven utgjør 3 % av den samlede kvotemengden. Med sterk vekst menes minst 18 % økning i utslippene fra 2010 til 2014, jf. art. 3f nr. 1 bokstav (b). Det er ikke etablert en egen reserve for 2012. Utdeling av kvoter er et engangstilbud, og beslutningen om hvor mange kvoter som vil bli utdelt skal fattes senest 30.9.2016, jf. artikkel 3f nr. 7. En forutsetning for å få tildelt kvoter fra reserven er at nyetableringen eller utvidelsen ikke bare er en videreføring av en annen luffartøyoperatørs tidligere aktiviteter. En luffartøyoperatør kan ikke få tildelt mer enn 1 000 000 kvoter fra reserven for å dekke en utvidelse av virksomheten. Kvoter som ikke tildeles fra reserven skal selges av medlemsstatene.

Bruk av kvoter fra de prosjektbaserte Kyotomekanismene - CDM/JI

I 2012 begrenses adgangen for luffartøyoperatørene til å dekke sine utslipp med kvoter fra de fleksible kyotomekanismene (CDM og JI) til 15 % av innleverte kvoter. Prosentsatsen vil bli revidert før perioden 2013-2020, men skal tilsvare minst 1,5 % av innleverte kvoter. Den endelige prosentsatsen vil bli offentliggjort senest seks måneder før starten av en ny tildelingsperiode.

Administrering av ordningen

For å redusere de administrative kostnadene, skal luffartøyoperatørene bare måtte forholde seg til én medlemsstat med hensyn til praktiske forhold, for eksempel tildeling og innlevering av klimakvoter. Selskaper som er hjemmehørende i Europa vil bli administrert av det landet som har utstedt tillatelsen til det aktuelle selskapet. Når det gjelder luffartøyoperatører fra tredjeland, vil selskapet bli administrert av den medlemsstaten som har den største andelen av selskapets utslipp i basisåret, jf. art. 18a nr. 1. (Med basisår menes 2006 med mindre selskapet ikke opererte innenfor EU før den tid, i så fall menes utslippene i det første året selskapet opererte i EU.) For å sikre likebehandling av luffartøyoperatører vil Kommisjonen fastsette harmoniserte regler for hvordan administreringen skal

foregå. Kommisjonen skal liste opp hvilke luftfartøyoperatører som administreres av hvilken medlemsstat. Listen skal oppdateres årlig innen 1. februar.

Andre effekter på klimaet

Kvoteplikten gjelder kun utslipp av CO₂. Det skal ikke innføres en multiplikator for å ta hensyn til klimaeffektene av NO_x-utslipp. Kommisjonen vil i stedet legge frem et separat forslag om virkemidler for å redusere NO_x-utslipp.

Unntak fra kvoteplikten

Det gis unntak for kvoteplikten for luftfartøyoperatører som i tre påfølgende firemåneders-perioder gjennomfører mindre enn 243 avganger per periode, eller flyvninger som har årlige utslipp på mindre enn 10 000 tonn CO₂. Dette unntaket er ment å støtte flyselskaper fra utviklingsland. Offisielle flyvninger med regjerende monarker, statsoverhoder, regjeringssjefer og regjeringsmedlemmer fra land utenfor EU er også unntatt fra kvoteplikten. (Tilsvarende flyvninger for monarker, statsoverhoder osv. fra land innenfor EU, er derimot ikke unntatt fra kvoteplikten.) Følgende flyvninger er også unntatt fra kvoteplikten: Militærflyvninger, lete- og redningsflyvninger, brannslukking, humanitære flyvninger, forskningsflyvning, ambulansflyvninger, flyvertrening, VFR-flyvninger (flyvninger utført i samsvar med visuellflygereglene), flyvninger som, uten å mellomlande, lander på samme flyplass som den tar av, fly med en maksimum take-off-vekt på under 5 700 kg, flyvninger som foretas som en public service obligation (PSO) til destinasjoner i EUs ytre områder etter art. 299 nr. 2 i traktaten, eller på ruter som har en kapasitet på mindre enn 30 000 seter i året.

Innvirkning på billettprisen

Gitt at luftfartøyoperatørene viderefører kostnadene fullt ut til passasjerene regner Kommisjonen med at kostnadene ved en flyreise (tur/retur) vil øke med mellom 40 og 320 kroner, avhengig av reisens lengde.

Revidering av kvotesystemet i 2014

Ny artikkel 30 nr. 4 krever at Kommisjonen innen 1. desember 2014 vurderer kvotesystemet og åpner for at Kommisjonen kan foreslå endringer. Eventuelle endringer som følge av denne bestemmelsen vil gjelde perioden fra og med 2021. Det er ikke lagt opp til å endre systemet i løpet av perioden 2013-2020 selv om utfallet av COP 15 under Klimakonvensjonen i København i 2009 vil kunne medføre behov for enkelte justeringer i systemet.

For øvrig gjelder de samme reglene som i kvotedirektivet (direktiv 2003/87/EF), som endret ved mekanismedirektivet (direktiv 2004/101/EF).

Merknader

Regjeringen er opptatt av å få etablert tilstrekkelige virkemidler knyttet til utslipp fra luftfart. Regjeringen arbeider også for at klimagassutslipp fra internasjonal luftfart skal bli omfattet av forpliktelsene under Kyotoprotokollen.

Direktivet vil også omfatte norske luftfartøyoperatører, som dermed vil bli kvotepliktige i samsvar med bestemmelsene i direktivet.

Norge har CO₂-avgift på innenlandsk bruk av flybensin. Denne avgiften er på 69 øre pr. liter bensin eller ca. 270 kroner pr. tonn CO₂. Det er ikke avgift på bensin brukt til internasjonal luftfart fordi en rekke bilaterale avtaler mellom EU-landene og tredjeland er til hinder for slik avgiftslegging.

Direktivet trådte i kraft i EU 2. februar 2009, dvs. 20 dager etter at det ble tatt inn i Official Journal. Medlemsstatene har formelt sett 12 måneder på å gjennomføre direktivet i nasjonal rett, men det stilles krav om at de omfattede luftfartøyoperatørene innen 31. august 2009 fremlegger utkast til overvåkings- og rapporteringsplaner for godkjenning. Godkjente overvåkings- og rapporteringsplaner skal legges til grunn for innsamlingen av utslipps- og trafikkdata i perioden 1.1.2010-31.1.2.2010. Data som er innsamlet i denne perioden skal ifølge direktivet legges til grunn for den vederlagsfrie tildelingen av kvoter. Selskaper som ikke innleverer utslippsdata for 2010 vil ikke få tildelt kvoter vederlagsfritt. Norsk frist for gjennomføring av direktivet vil ikke begynne å løpe før det er fattet vedtak om inkludering av direktivet i EØS-avtalen.

Norge stiller seg positiv til tiltak for å redusere klimagassutslipp fra luftfartssektoren. Regjeringen er prinsipielt tilhenger av å utvide kvotesystemet til transportsektoren.

Gjennomføring i norsk rett forutsetter endringer i klimakvoteloven og klimakvoteforskriften.

Det tas sikte på å innhente forhåndssamtykke fra Stortinget til deltakelse i EØS-komiteens beslutning. Både proposisjon S om samtykke til deltakelse i beslutningen og proposisjon L om lovendring vil etter planen bli fremmet for Stortinget i februar. Beslutningen i EØS-komiteen vil etter planen bli tatt ved skriftlig prosedyre etter at Stortinget har behandlet proposisjonene.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonens initiativ til å begrense klimaeffektene fra luftfartssektoren har tidligere vært presentert for spesialutvalget 7. desember 2005, 26. april 2006, 13. februar 2007 og 29. februar og 26. november 2008, samt på EU/EØS-referansegruppen for miljø 19. april 2006 og 19. november 2008. Kommisjonens forslag til direktiv om inkludering av luftfart i kvotesystemet har vært på nasjonal høring fra 23. mai til 1. september 2008. Høringsuttalelsene er tilgjengelige på Miljøverndepartementets hjemmesider.

En interdepartemental arbeidsgruppe har arbeidet med spørsmål knyttet til EØS-relevans og eventuelle behov for tilpasninger til direktivet. Det er nå enighet mellom EØS/EFTA-landene og Kommisjonen om de tekniske tilpasningene til direktivet, samt at direktivet skal innlemmes i EØS-avtalen uten materielle tilpasninger. Høringsnotat med forslag til nasjonal gjennomføring av luftfartskvotedirektivet i norsk rett, herunder forslag til endringer i klimakvoteloven og klimakvoteforskriften, ble sendt på nasjonal høring 8. november 2010 med høringsfrist 22. desember 2010. Lovproposisjon forventes lagt fram for Stortinget våren 2011.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32010 D 0122 Kommisjonsbeslutning 2010/122/EU av 25. februar 2010 om tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utvikling av vedlegget til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Innhold av visse farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter (EE-produkter) reguleres gjennom bestemmelser i direktiv 2002/95/EF som trådte i kraft 1. juli 2006. Direktiv 2002/95/EF er hjemlet i artikkel 95 i EF-traktaten.

I henhold til direktiv 2002/95/EF pålegges Kommisjonen å foreta de endringer som er nødvendig for å tilpasse listen (vedlegget) over de bruksområder som er unntatt fra kravene i direktivets artikkel 4.1 til den vitenskapelige og tekniske utvikling. Det har foreløpig ikke vist seg teknisk eller praktisk mulig å erstatte stoffet kadmium i fargekonverterende lysdioder med II-VI-halvledere uten at ytelsen reduseres kraftig. Gjennom kommisjonsbeslutning 2010/122/EU unntas disse materialene og komponentene foreløpig fra forbudet mot kadmium i ee-produkter. Imidlertid forskes det på kadmiumfri teknologi og erstatninger bør være tilgjengelig om fire til fem år.

I vedlegget til direktiv 2002/95/EF innsettes følgende punkt 39:

39. Kadmium i fargekonverterende II-VI-lysdioder (< 10 µg Cd pr. mm² lysemitterende areal) til bruk i halvlederbaserte belynings- og displaysystemer inntil 1. juli 2014.

Merknader

Direktiv 2002/95/EF med senere endringer er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter

(produktforskriften). Gjennomføring av kommisjonsbeslutning 2010/122/EU vil skje ved endring i produktforskriften.

Forslag til unntak fra de generelle forbudene legges frem gjennom høringer (stakeholder-konsultasjoner. Klima- og forurensningsdirektoratet informerer om, og legger ut stakeholder-konsultasjonene på sine hjemmesider - www.klif.no - slik at berørte parter kan uttale seg og gi innspill. Norge deltar aktivt i arbeidet i EU på dette området, herunder med faglige innspill og deltakelse på møter og er ellers i kontakt med berørte parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0005 Kommisjonsdirektiv 2010/5/EU av 8. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av akrolein som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2010/5/EU godkjennes det nye aktive stoffet akrolein til bruk i slimbekjempningsmidler. Imidlertid er det strenge krav og betingelser knyttet til godkjenning av et produkt. Når medlemsstatene vurderer søknader (i henhold til artikkel 5 og vedlegg VI) om godkjenning av et produkt, skal de legge særlig vekt på de deler av befolkningen som ikke er omfattet av risikovurderingen på fellesskapsnivå, og som kan eksponeres for produktet. Videre skal det legges vekt på de bruks- og eksponeringsscenarier som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Medlemsstatene skal sikre at godkjennelser gis med følgende betingelser:

- Spillvann som inneholder akrolein skal overvåkes før det slippes ut, om det ikke kan bevises at miljørisikoen kan begrenses med andre midler. Dersom det er risiko i forhold til det marine miljø, skal spillvannet lagres i egnede tanker eller renses før det slippes ut.
- Ved bruk av produktet som er godkjent til industriell bruk og/eller til bruk av fagfolk, skal det alltid benyttes verneutstyr, med mindre det fremgår i søknaden at risikoen i forbindelse med slik bruk kan reduseres til et akseptabelt nivå på andre måter.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - og senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/5/EU inkluderes stoffet akrolein som er et nytt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen slimbekjempelsesmidler. Det representative produktet er risikovurdert i forhold til i offshore-industrien. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like

rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med eventuelle søknader om å bruke det aktuelle stoffet i slimbekjempelsesmidler.

Gjennomføring av direktiv 2010/5/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Dokumenter om endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU, herunder møter i både i Competent Authority og Standing Committee, faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0008 Kommisjonsdirektiv 2010/8/EU av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av warfarinnatrium som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2010/8/EU godkjennes stoffet warfarinnatrium som et aktivt stoff til bruk i rottebekjempelsesmidler. Imidlertid skal godkjenninger av produkter med warfarinnatrium gis med strenge betingelser. Warfarinnatrium er inkludert i vedlegg I kun for fem år, og det skal foretas en sammenlignende risikovurdering av det aktive stoffet i samsvar med artikkel 10(5)(i) andre ledd i direktiv 98/8/EF før inkludering av stoffet i vedlegg I forlenges.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Den nominelle konsentrasjonen av det aktive stoffet i produktet må ikke overskride 790 mg/kg, og det skal kun gis tillatelse til produkter som er klare til bruk.
- Produkter skal inneholde bittermiddel og, der det er aktuelt, et fargestoff.
- Primær så vel som sekundær eksponering overfor mennesker, dyr utenfor målgruppen og miljøet skal minimeres ved å vurdere å benytte alle egnede og disponible risikoreducerende tiltak. Disse omfatter blant annet at produktet begrenses til yrkesmessig bruk, at det fastsettes en øvre grense for pakkestørrelse, og at det pålegges en forpliktelse til å benytte sikre åstestasjoner.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - og senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som

trådte i kraft 1. januar 2004. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/8/EU inkluderes stoffet warfarinnatrium i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen rottegift/rottebekjempelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med eventuelle søknader om å bruke det aktuelle stoffet i rottebekjempelsesmidler.

Gjennomføring av direktiv 2010/8/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Dokumenter om endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0009 Kommisjonsdirektiv 2010/9/EU av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF med sikte på å utvide inkludering av aluminiumfosfid som frigir fosfin som et aktivt stoff i vedlegg I til direktivet til å omfatte produkttype 18 som defineres i vedlegg V i direktivet (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom bestemmelser i kommisjonsdirektiv 2009/95/EF ble aluminiumfosfid som frigir fosfin inkludert i vedlegg I til direktiv 98/8/EF, og dermed godkjent til bruk i rottebekjempelsesmidler (produkttype 14). Gjennom bestemmelser i kommisjonsdirektiv 2010/9/EU inkluderes aluminiumfosfid som frigir fosfin som et aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og da til bruk i insektmidler (produkttype 18). Imidlertid er det strenge krav og betingelser knyttet til godkjenning av et produkt. Når medlemsstatene vurderer søknader (i henhold til artikkel 5 og vedlegg VI) om godkjenning av et produkt, skal de legge særlig vekt på de deler av miljøet og befolkningen som ikke er omfattet av risikovurderingen på fellesskapsnivå, og som kan utsettes for produktet. Videre skal det legges vekt på de bruks- og eksponeringsscenarioer som ikke er blitt representativt behandlet i risikovurderingen på fellesskapsnivå. Medlemsstatene skal der det er relevant særskilt vurdere risikoen ved bruk ute.

Når medlemsstatene utsteder en produktgodkjenning, skal de sikre at det fremlegges tilstrekkelige restkonsentrasjonsundersøkelser, som gir mulighet til å vurdere risiko for forbrukerne, og at det treffes egnede tiltak eller settes særskilte vilkår for å begrense de identifiserte risikoene.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Produktene skal kun omsettes til og benyttes av profesjonelle brukere med opplæring, og kun i bruksklar form.
- Med hensyn til de identifiserte risikoene ved bruk, skal tilstrekkelige risikoreducerende tiltak treffes. Disse omfatter blant annet bruk av personlig verneutstyr og vernemaske, bruk av påføringsutstyr og form av produktet slik at eksponeringen reduseres til et akseptabelt nivå. Ved bruk innendørs omfatter tiltakene også beskyttelse av operatører og arbeidstakere under gassing, beskyttelse av arbeidstakere ved retur etter gassing og beskyttelse av forbipasserende mot gasslekkasje.
- For produkter som inneholder aluminiumfosfid og som kan etterlate restkonsentrasjoner i næringsmidler, skal etikettene og/eller sikkerhetsdatablad for godkjente produkter inneholde bruksanvisning, slik som overholdelse av venteperiode og som er i samsvar med bestemmelsene i artikkel 18 i forordning (EF) nr. 396/2005.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - og senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/9/EU inkluderes stoffet aluminiumfosfid som frigir fosfin i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen insektmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i insektmidler.

Gjennomføring av direktiv 2010/9/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Dokumenter om endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU, herunder møter i både i Competent Authority og Standing Committee, faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0010 Kommisjonsdirektiv 2010/10/EU av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av brodifacoum som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/10/EU godkjennes stoffet brodifacoum til bruk i rottebekjempelsesmidler. Imidlertid skal godkjenninger av produkter med brodifacoum gis med strenge betingelser. Brodifacoum er inkludert i vedlegg I for kun fem år, og det skal foretas en sammenlignende risikovurdering av det aktive stoffet i samsvar med artikkel 10(5)(i) andre ledd i direktiv 98/8/EF før inkludering av stoffet i vedlegg I forlenges.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Den nominelle konsentrasjonen av det aktive stoffet i produktet må ikke overskride 50 mg/kg, og det skal kun gis tillatelser til produkter som er klare til bruk.
- Produkter skal inneholde bittermiddel og et fargestoff.
- Produkter må ikke benyttes som strøpulver.
- Primær så vel som sekundær eksponering overfor mennesker, dyr utenfor målgruppen og miljøet skal minimeres ved å vurdere å benytte alle egnede og disponible risikoreduserende tiltak. Disse omfatter blant annet at produktet begrenses til yrkesmessig bruk, at det fastsettes en øvre grense for pakkestørrelse, og at det pålegges en forpliktelse til å benytte sikre åstestasjoner.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - og senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/10/EU inkluderes stoffet brodifacoum i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen rottegift/rottebekjempelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i rottebekjempelsesmidler.

Gjennomføring av direktiv 2010/10/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Dokumenter om endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet,

Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32010 L 0011 Kommisjonsdirektiv 2010/11/EU av 9. februar 2010 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av warfarin som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Bakgrunnen for utvikling og gjennomføring av dette regelverket er at mange biocider har svært betenkelige egenskaper i forhold til effekter på miljø og helse. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, som er basert på svært grundige vurderinger, bidrar derfor til økt beskyttelse av miljøet og menneskers helse. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 etableres det en liste over aktive stoffer som skal vurderes i forhold til inkludering i vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Gjennom kommisjonsdirektiv 2010/11/EU godkjennes stoffet warfarin som et aktivt stoff til bruk i rottebekjempelsesmidler. Imidlertid skal godkjenninger av produkter med warfarin gis med strenge betingelser. Warfarin er inkludert i vedlegg I kun for fem år, og det skal foretas en sammenlignende risikovurdering av det aktive stoffet i samsvar med artikkel 10(5)(i) andre ledd i direktiv 98/8/EF før inkludering av stoffet i vedlegg I forlenges.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Den nominelle konsentrasjonen av det aktive stoffet i produktet må ikke overskride 790 mg/kg, og det skal kun gis tillatelser til produkter som er klare til bruk.
- Produkter skal inneholde bittermiddel og, der det er aktuelt, et fargestoff.
- Primær så vel som sekundær eksponering overfor mennesker, dyr utenfor målgruppen og miljøet skal minimeres ved å vurdere og benytte alle egnede og disponible risikoreduserende tiltak. Disse omfatter blant annet at produktet begrenses til yrkesmessig bruk, at det fastsettes en øvre grense for pakkestørrelse, og at det pålegges en forpliktelse til å benytte sikre åtestasjoner.

Merknader

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - og senere endringer - er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Hoveddirektivet 98/8/EF - biociddirektivet - er hjemlet i EF-traktatens artikkel 100 a.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2010/11/EU inkluderes stoffet warfarin i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produktgruppen rottegift/rottebekjempelsesmidler. Imidlertid er det knyttet spesifikke og strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder dette stoffet. Bruk er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø. Dette betyr kontrollert bruk av det aktuelle stoffet, noe som er positivt i forhold til menneskers helse og beskyttelse av miljøet. Videre blir det et harmonisert marked med like rammebetingelser for både europeisk og norsk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i rottebekjempelsesmidler.

Gjennomføring av direktiv 2010/11/EU vil skje ved endringer i biocidforskriftens vedlegg 7 - aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r). Gjennomføringen av biociddirektivet (98/8/EF) i norsk rett ble konsekvensvurdert før biocidforskriften ble fastsatt (2003). Dokumenter om endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Norge deltar aktivt i arbeidet med utvikling og oppfølging av biocidregelverket gjennom deltakelse på møter i EU-regi (møter både i Competent Authority og Standing Committee), faglige innspill og som ansvarlig for vurdering av stoffer. Videre er myndighetene i kontakt med berørte parter, herunder aktuell norsk industri.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel IV Transport på innlands vannvei

32008 L 0059 Rådskonklusjon 2008/59/EF av 12. juni 2008 om tilpasning av europaparlaments- og rådskonklusjon 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier, på grunn av Republikken Bulgarias og Romanias tiltrødelse (vedlegg XIII kap IV NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2008/59/EF tilpasser direktiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 om tekniske krav til fartøyer på innlands vannveier etter Romania og Bulgarias tiltrødelse til Den europeiske union, og retter seg mot stater som har innlands vannveier, jf direktiv 2008/59/EF artikkel 2 (1). Direktiv 2006/87/EF erstatter og opphever rådskonklusjon 82/714/EØS om tekniske forskrifter på innlands vannveier som innførte harmoniserte betingelser for utstedelse av tekniske sertifikat for fartøyer som opererte på innlands vannveier i medlemsstatene, med unntak av transport på Rhinen. Direktiv 2006/87/EF er også rettet mot de medlemsstater som har innlands vannveier som nevnt i artikkel 1 nr. 1.

Merknader

Direktiv 2008/59/EF er EØS-relevant for det tilfellet at en EFTA-stat har eller vil opprette innlands vannveier. EFTAs overvåkningsorgan (ESA) vedtok i 1996 samme prosedyre som Kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innlands vannveier eller flåte til slik transport under nasjonalt flagg, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innlands vannveier.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IV Energi

32008 R 1275 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1275/2008 av 17. desember 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av elektriske og elektroniske husholdningsapparaters og kontorutstyrs strømforbruk i standby- og av-tilstand. (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av elektriske og elektroniske husholdningsapparaters og kontorutstyrs strømforbruk ved standby- og av-tilstand er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, direktivet om krav til miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF). Forordningen trådte i kraft i EU 7. januar 2009, og kravene innskjerpes gradvis gjennom en to-trinnsprosess.

Hovedkrav:

Trinn (virkningsdato):	Krav til effektbehov ved av-tilstand:	Krav til effektbehov ved standby:*	Energistyring:
07. jan 2010	≤ 1,0 W	≤ 1,0 W eller 2,0 W	Skal foreligge en mulighet for energistyring
07. jan 2013	≤ 0,5 W	≤ 0,5 W eller 1,0 W	Automatisk energistyring skal være aktivert

*avhengig av antall funksjoner

Følgende produktgrupper omfattes:

1. Husholdningsapparater
2. IKT-utstyr primært beregnet til bruk i hjemmet
3. Forbrukerelektronikk og musikkinstrumenter samt annet utstyr til opptak eller gjengivelse av lyd eller bilde, herunder signaler og annen overføringsteknologi
4. Leketøy og fritids- og sportsutstyr

Senest seks år etter ikrafttredelse av forordningen skal Kommisjonen revurdere den i lys av den teknologiske utviklingen og fremlegge resultatet av vurderingen for konsultasjonsforumet.

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurranseevne og forsyningsikkerhet. Med felles effektivitetskrav blir kostnadene ved å utvikle og produsere gode alternativer til tradisjonelle belysningsprodukter lavere enn ved innføring av nasjonale særkrav.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved implementering av forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS-avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Rammedirektivet er forankret i Produktkontrollovens § 4a.

Merknader

For å lette implementeringen av forordningen, er det utarbeidet et utkast til veileder ("draft guideline") myntet på små og mellomstore bedrifter. Utkastet til veilederen ble publisert i oktober 2009.

Et omarbeidet direktiv om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2009/125/EF) trådte i kraft i EU 20. november 2009. Dette direktivet erstatter direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter fra 2005 (2005/32/EF). Hovedendringen i den omarbeidede versjonen er at anvendelsesområdet utvides til å omfatte energirelaterte produkter. Dette er fremdeles et rammedirektiv som de ulike forordninger nå vil bli forankret i fremover.

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrollloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0107 Kommisjonsforordning (EF) nr. 107/2009 av 4. februar 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av digitale dekodere (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Enkle digitale dekodere (simple set top boxes) har til oppgave å konvertere digitale kringkastingssignaler till analoge signaler for analoge TV-er og radioer.

EUs medlemsland er enige om at de innen 2015 skal ha gått over fra analoge til digitale sendinger. Undersøkelser viser at i årene fremover mot 2015 vil antall installerte enkle dekodere øke fra 28 millioner i 2008 til 56 millioner i 2014, og at det årlige elforbruket vil stige fra 6 TWh i 2010 til 14 TWh i 2014. Elforbruket kan reduseres kostnadseffektivt ved innføring av krav til energieffektivitet. Sammenlignet med en referansebane uten nye tiltak, anslås det at man i 2014 kan oppnå en årlig energibesparelse på 9 TWh.

Tidsplan og krav til energieffektivitet

25. februar 2010

	Krav til effektbehov i standby	Krav til effektbehov i på-tilstand	Tilleggskrav	Tilleggskrav
Enkle digitale dekodere*	≤ 1,00 W	≤ 5,00 W	Krav om innebygget standby	Krav om automatisk slukkefunksjon
Tillegg for displayfunksjon i standbytilstand	+ ≤ 1,00 W	-	-	-
Tillegg for omkodning av HD-signaler	-	+ ≤ 3,00 W	-	-

* Enkle digitale dekodere med integrert harddisk og/eller ekstra tuner er unntatt fra kravene

25. februar 2012

	Krav til effektbehov i standby	Krav til effektbehov i på-tilstand
Enkle digitale dekodere	≤ 0,50 W	≤ 5,00 W
Tillegg for displayfunksjon i standbytilstand	+ ≤ 0,50 W	-
Tillegg for harddisk	-	+ ≤ 6,0 W

Tillegg for ekstra tuner	-	+ ≤ 1,0 W
Tillegg for omkodning av HD-signaler	-	+ ≤ 1,0 W

Forordningen om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av enkle digitale dekodere er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF). Forordningen trådte i kraft i EU 25. februar 2009.

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningssikkerhet. Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS-avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Rammedirektivet er forankret i Produktkontrollovens § 4a.

Merknader

Et revidert direktiv om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (direktiv 2009/125/EF) trådte i kraft i EU 20. november 2009. Hovedendringen i den reviderte versjonen er at anvendelsesområdet utvides til å omfatte energirelaterte produkter.

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrolloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0244 Kommisjonsforordning (EF) nr. 244/2009 av 18. mars 2009 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av belysningsprodukter til husholdninger (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av belysningsprodukter til husholdninger er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF). Forordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil innebære en de facto utfasing av noen lyspæreteknologier. Energieffektivitetskravene innebærer en gradvis utfasing av mindre energieffektive belysningsprodukter som glødepæren. Utfasingen trappes opp ved gradvis å sette strengere krav til lyspærenes effektivitet. Lyspærenes effektivitet merkes etter en energimerkeskala fra A til G. Minimumskravene til effektivitet settes ved å stille krav til hvilket energimerke en pære må ha for å kunne bli introdusert på markedet.

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningssikkerhet. Med felles effektivitetskrav blir kostnadene ved å utvikle og produsere gode alternativer til tradisjonelle belysningsprodukter lavere enn ved innføring av nasjonale særkrav.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter.

Konkrete krav innføres ved forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene.

Det er i forordningen lagt opp til følgende tidsplan for utfasingen av glødepærer. Utfasingen skjer i 6 trinn frem til 2016, og inkluderer både energieffektivitets- og funksjonskrav til lyspærene. Fra og med 1. september 2009 var det i EU ikke adgang til å markedsføre og selge matte lyspærer. Klare glødepærer fases gradvis ut og det blir stilt skjerpede krav til halogenpærer, lavenergipærer og LED-pærer. Planen er fremstilt i tabellen nedenfor.

Dato	Hva skjer
1. september 2009	Forbud mot alle matte glødepærer, og klare glødepærer over 100 W
1. september 2010	Forbud mot glødepærer på 75 W
1. september 2011	Forbud mot glødepærer på 60 W
1. september 2012	Forbud mot alle glødepærer
1. september 2013	Skjerpede krav til lavenergipærer og LED pærer
1. september 2016	Skjerpede krav til blant annet halogenpærer

Det er gjort noen unntak for spesialpærer med spesielle bruksområder og spesielle sokler.

Merknader

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrolloven § 4a.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Ramedirektivet er forankret i Produktkontrollovens § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0245 Kommisjonsforordning (EF) nr. 245/2009 av 18. mars 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til miljøvennlig utforming av lysstoffrør uten innebygget forkobling og høytrykksdamplamper samt tilhørende forkoblinger og armaturer, og om opphevelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/55/EF (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 245/2009 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av lysstoffrør uten innebygget forkobling og høytrykksdamplamper samt tilhørende forkoblinger og armaturer, er fastsatt med hjemmel i det overordnede ramedirektivet, direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF). Forordningen trådte i kraft i EU den 13. april 2009. De første kravene tok til å virke 3. april 2010, og kravene skjerpes gradvis med årene. Forordningen omfatter i praksis kontor- og veibelysning og allmenn belysning (for eksempel i industribygg, forretninger, offentlige bygninger), dvs. belysning i tjenesteytende sektor.

Kommisjonen valgte å slå sammen gatebelysning (lot 9) og kontorbelysning (lot 8) til en felles forordning om miljøvennlig utforming for tjenesteytende sektor. Det stilles produktkrav til lyskilder,

forkoblinger og i noen tilfeller armaturer. Forslaget til produktkrav omfatter lamper for gatebelysning, alle HID-lamper (high intensity discharge (høyintensive høytrykksdamplamper)) samt alle forkoblinger og armaturer som kan anvendes med HID-lamper. Her medregnes høytrykkskvikksølvlamper (high pressure mercury, HPM), høytrykksnatriumlamper (high pressure sodium, HPS), samt metallhalogenlamper (metal halide, MH). Kravene innebærer en utfasing av de minst effektive produktene i henhold til en tidstabell i tre faser der kravene innføres etter henholdsvis 1, 3 og 8 år.

Gjennomføringen av forordningen antas å redusere energibruken med 38 TWh per år innen 2020 (fra 260 TWh til 222 TWh sammenlignet med referansebanen) og redusere kvikksølvmengden i installerte lamper med 14 tonn innen 2020 (fra 18,6 tonn ned til 4,6 tonn).

For lysstoffrør uten innebygget forkobling og høytrykksdamplamper stilles det krav til lysutbytte (lm/W), yteevne og produktinformasjon.

For forkoblinger til lysstoffrør uten innebygget forkobling og forkoblinger til høytrykksdamplamper stilles energikrav og krav til produktinformasjon.

For armaturer for lysrør uten innebygget forkoblinger og armaturer for høytrykksdamplamper stilles energikrav og krav til produktinformasjon.

Eksempler på krav i forordningen:

- For HID-lamper settes minimumskrav til lysutbytte (lumen per watt) for ulike lampestørrelser. Dette innebærer en utfasing av HPM-lamper.
- 90 % av HPS-lampene skal ha en levetid på mer enn 16 000 h.
- Metallhalogenlampers levetid skal minst være 12 000 h for 80 % av de matte lampene og 90 % av de klare lampene.
- Armaturer for alle typer gatebelysning (ikke bare HID) skal ha et optisk system som er beskyttet mot inntrengning av smuss og vann.
- For armaturer for gatebelysning (ikke bare HID) stilles det krav til hvor mye lys som skal være rettet henholdsvis oppad og nedad (dvs. at det tillates en maksimal oppadrettet lysmengde og en minimum nedadrettet lysmengde). Dette skal bidra til å redusere lysforurensning.
- HID-lamper skal merkes med informasjon som forteller om lampene passer til gatebelysning, og til hvilken type trafikk.
- Lampenes kvikksølvinnhold skal angis.

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energiforbruk til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningsikkerhet. Med felles effektivitetskrav blir kostnadene ved å utvikle og produsere gode alternativer til tradisjonelle belysningsprodukter lavere enn ved innføring av nasjonale særkrav.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene. Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS-avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Rammedirektivet er forankret i Produktkontrolllovens § 4a.

Merknader

En revidert versjon av direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2009/125/EF) trådte i kraft i EU 20. november 2009. Dette omarbeidede rammedirektivet erstatter direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter fra 2005 (2005/32/EF). Hovedendringen i det omarbeidede direktivet er at anvendelsesområdet utvides til å omfatte energirelaterte produkter og ikke bare energiforbrukende produkter. Dette vil fremdeles være et rammedirektiv som de enkelte forordninger vil forankres i fremover.

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrollloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0278 Kommisjonsforordning (EF) nr. 278/2009 av 6. april 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF angående krav til miljøvennlig utforming av eksterne strømforsyningers elforbruk i ubelastet tilstand og deres gjennomsnittlige effektivitet i aktiv tilstand (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av eksterne strømforsyninger er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF). Forordningen trådte i kraft i EU 27. april 2009.

Eksterne strømforsyninger omformer vekselstrømmen i vegguttaket til de former av elektrisitet som ulike apparater behøver. Bærbare PC-er, mobiltelefoner og MP3-spillere har som regel en ekstern strømforsyning som er montert på ledningen mellom vegguttaket og apparatet. Denne fungerer som regel som en batterilader for apparatets batteri.

Forordningen om krav til miljøvennlig utforming av eksterne strømforsyninger omfatter de fleste veksel- (AC/AC) og likestrøms (AC/DC)-forsyninger som er frittstående og som har en utgangseffekt ≤ 250 W. Dette omfatter mange produkter som for eksempel mobilladere og bærbare PC-er. Forordningen stiller krav til lave tap ved ubelastet tilstand samt minimumskrav til virkningsgraden i belastet tilstand. Det stilles også krav til at det skal foreligge en teknisk dokumentasjon for produktet. Produktkravene forventes å gi en årlig reduksjon i elforbruket i EU27-landene med 9 TWh innen 2020. Dette tilsvarer en reduksjon av CO₂-utslipp på 3,6 mill tonn per år. Det forventes også at kravene vil bidra til mindre avfall og mindre råvarebehov siden strømforsyningsproduktene forventes å bli mindre i fremtiden.

Følgende produkter er unntatt fra forordningen:

- a) spenningsomformere
- b) UPS (Uninterruptible Power Supply)
- c) batteriladere
- d) halogentransformere
- e) eksterne strømforsyninger til medisinsk utstyr
- f) eksterne strømforsyninger som bringes på markedet senest den 30. juni 2015 som tilbehør eller reservedel til en identisk strømforsyning som ble brakt inn i markedet senest et år etter denne forordningens ikrafttredelse, under forutsetning at det på tilbehøret, reservedelen eller emballasjen, er klart angitt til hvilke primære produkter tilbehøret eller reservedelen er beregnet brukt sammen med.

Forordningen stiller krav til elforbruk og produktinformasjon i den tekniske dokumentasjonen. Kravene tar til å virke i to trinn, 2010 and 2011:

Virkningsdato	Krav
27. april 2010	Elforbruk i ubelastet tilstand må være $\leq 0,5$ W I tillegg stilles det minimumskrav til gjennomsnittlig effektivitet som oppgitt i forordningens vedlegg I.
27. april 2011	Elforbruket i ubelastet tilstand må ikke overstige bestemte verdier oppgitt i forordningens vedlegg I. I tillegg stilles det minimumskrav til gjennomsnittlig effektivitet som oppgitt i forordningens vedlegg I. Kravene fra 2011 er harmonisert med EUs "Code of Conduct for power supplies", og gjeldende krav i Energy Star.

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningssikkerhet. Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS-avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Rammedirektivet er forankret i Produktkontrollovens § 4a.

Merknader

Et revidert direktiv om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (direktiv 2009/125/EF) trådte i kraft i EU 20. november 2009. Dette direktivet erstatter direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter fra 2005 (2005/32/EF). Hovedendringene i det omarbeidede direktivet er at anvendelsesområdet utvides til å omfatte energirelaterte produkter. Det er fremdeles slik at dette er et rammedirektiv som de øvrige gjennomføringsforordninger skal være forankret i fremover.

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrolloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0640 Kommisjonsforordning (EF) nr. 640/2009 av 22. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av elektromotorer (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av elektromotorer er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF).

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningssikkerhet. Kravene til miljøvennlig utforming av elektromotorer kan redusere EUs årlige elforbruk med 135 TWh per år innen 2020.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS-avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Rammedirektivet er forankret i Produktkontrollovens § 4a. Forordningen om krav til miljøvennlig utforming av elektromotorer stiller krav til både energieffektivitet og produktinformasjon.

Tidsplan for energieffektivitetskravene:

Virkningsdato	Krav	Kommentar
16. juni 2011	Elektromotorenes effektivitet skal minst tilsvare effektivitetsklasse IE2	IE2 er definert i forordningens bilag I, pkt. 1.
01. januar 2015	Motorer med merkeytelse på 7,5-375 kW skal enten ha en effektivitet tilsvarende effektivitetsklasse IE3, eller oppfylle kravene i effektivitetsklasse IE2, og være utstyrt med en frekvensomformer.	IE3 er definert i forordningens bilag I, pkt. 1. IE2 er definert i forordningens bilag I, pkt. 1.
01. januar 2017	Motorer med merkeytelse på 0,75-375 kW skal enten ha en effektivitet tilsvarende effektivitetsklasse IE3, eller oppfylle kravene i effektivitetsklasse IE2, og være utstyrt med en frekvensomformer.	IE3 er definert i forordningens bilag I, pkt. 1. IE2 er definert i forordningens bilag I, pkt. 1.

Krav om produktinformasjon innføres trinnvis til de samme datoene.

Merknader

Et omarbeidet direktiv om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2009/125/EF) trådte i kraft i EU 20. november 2009. Dette erstatter direktiv 2005/32/EF som er en del av EØS-avtalen. Hovedendringen i det omarbeidede direktivet er at anvendelsesområdet utvides til å omfatte energirelaterte produkter. Dette er et rammedirektiv som de ulike forordninger under direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter nå vil bli forankret i fremover.

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrolloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0641 Kommisjonsforordning (EF) nr. 641/2009 av 22. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av frittstående sirkulasjonspumper uten pakkboks og produktintegreerte sirkulasjonspumper uten pakkboks (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av frittstående og produktintegreerte sirkulasjonspumper uten pakkboks er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF). Forordningen trådte i kraft i EU 12. august 2009.

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningsikkerhet. Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS-avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Rammedirektivet er forankret i Produktkontrollovens § 4a.

Forordningen omfatter sirkulasjonspumper med et effektbehov 1-2 500 W.

Kravene:

	Krav til energieffektivitetsindeks (EEI) Virkningsdato 01. januar 2013	Krav til energieffektivitetsindeks (EEI) Virkningsdato 01. august 2015
Frittstående sirkulasjonspumper uten pakkboks*	EEI ≤ 0,27	-----
Frittstående sirkulasjonspumper uten pakkboks og produktintegreerte sirkulasjonspumper uten pakkboks	-----	EEI ≤ 0,23

*Unntatt pumper konstruert primært til solvarmesystemers primærkretser og varmepumper I tillegg er det fastsatt krav om produktinformasjon med virkningsdato 1. januar 2013.

Merknader

Et revidert direktiv om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (direktiv 2009/125/EF) trådte i kraft i EU 20. november 2009. Dette direktivet erstatter direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter fra 2005 (2005/32/EF). Hovedendringen i omarbeidet direktiv er at anvendelsesområdet utvides til å omfatte energirelaterte produkter og ikke bare energiforbrukende produkter.

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrolloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0642 Kommisjonsforordning (EF) nr. 642/2009 av 22. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av fjernsyn (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av fjernsyn er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF). Forordningen trådte i kraft i EU 12. august 2009.

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningsikkerhet. Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS-avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Rammedirektivet er forankret i Produktkontrollovens § 4a.

Med fjernsyn forstås TV-apparat eller TV-monitor. Det forventes at kravene til miljøvennlig utforming og en eventuell energimerking av fjernsyn til sammen kan bidra til en reduksjon i elforbruk på 43 TWh per år frem til 2020 innenfor EU.

Fjernsyn er en produktgruppe som også omfattes av den tversgående forordningen for elektriske og elektroniske husholdningsapparater og kontorutstyr med hensyn til strømforbruk i standby- og av-tilstand (forordning (EF) nr. 1275/2008).

I forordningen for fjernsyn stilles det, i tillegg til de tversgående kravene til standby- og av-tilstand, også energikrav for fjernsyn i på-tilstand. Energiforbrukene ved på-tilstand introduseres i to trinn:

Trinn 1 for krav til effektbehov ved på-tilstand

Fra 20. august 2010:

	Full HD-oppløsning	Alle andre oppløsninger
TV-apparater	$20 \text{ W} + A \cdot 1,12 \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2$	$20 \text{ W} + A \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2$
TV-monitorer	$15 \text{ W} + A \cdot 1,12 \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2$	$15 \text{ W} + A \cdot 4,3224 \text{ W/dm}^2$

Kravene i trinn 1 betyr at kun fjernsyn med en energieffektivitet bedre enn gjeldende gjennomsnitt, kan bringes inn i markedet (A = skjermareal i dm^2)

Trinn 2 for krav til effektbehov ved på-tilstand

Fra 1. april 2012

	Alle oppløsninger
TV-apparater	$16 \text{ W} + A \cdot 3,4579 \text{ W/dm}^2$
TV-monitorer	$16 \text{ W} + A \cdot 3,4579 \text{ W/dm}^2$

Kravene i trinn 2 betyr at kun fjernsyn med en energieffektivitet som er minst 20 % bedre enn gjeldende gjennomsnitt, kan bringes inn i markedet.

Merknader

Et revidert direktiv om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (direktiv 2009/125/EF) trådte i kraft i EU 20. november 2009. Hovedendringen i den omarbeidede versjonen er at anvendelsesområdet utvides til å omfatte energirelaterte produkter. Dette er også et rammedirektiv som de ulike forordninger under direktivet vil bli forankret i.

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrollloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0643 Kommisjonsforordning (EF) nr. 643/2009 av 22. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av kjøle-/fryseapparater til husholdningsbruk (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av kjøle-/frysapparater til husholdninger er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF).

EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energiforbruk til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng. Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurransevne og forsyningsikkerhet. Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft, vil ikke falle inn under disse kravene.

Direktivet om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (2005/32/EF) er en del av EØS-avtalen og ble forankret i norsk lov i juli 2008. Rammedirektivet er forankret i Produktkontrolllovens § 4a.

Tidsplan for kravenes virkningsdato:

Virkningsdato	Kompressorkjølte kjøle-/frysapparater Energieffektivitetsindeks (EEI)	Absorpsjonskjølte kjøle-/frysapparater og andre typer kjøle-/fryseapparater Energieffektivitetsindeks (EEI)
1. juli 2010	EEI < 55 Kravet innebærer at apparater i dagens energiklasse B og lavere blir forbudt	EEI < 150
1. juni 2012	EEI < 44 Kravet innebærer at kun de beste apparater i dagens energiklasse A (apparater med EEI tilsvarende: 42 <EEI <44), og apparater i bedre energiklasser vil tillates	EEI < 125
1. juli 2014	EEI < 42 Kravet innebærer at kun apparater i dagens energiklasse A+ tillates.	
1. juli 2015		EEI < 110

I tillegg stilles det noen funksjonskrav og krav til produktinformasjon.

Merknader

Et revidert direktiv om miljøvennlig utforming av energiforbrukende produkter (direktiv 2009/125/EF) trådte i kraft i EU 20. november 2009. Hovedendringen i den reviderte versjonen er at anvendelsesområdet utvides til å omfatte energirelaterte produkter. Dette er et rammedirektiv som de ulike forordninger nå vil bli forankret i fremover.

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrollloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 0859 Kommisjonsforordning (EF) nr. 859/2009 av 18. september 2009 om endring av forordning (EF) nr. 244/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/32/EF når det gjelder krav til miljøvennlig utforming av ikke-retningsbestemte husholdningslamper (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 244/2009 stiller krav til lyskilders bruksegenskaper. Etter at forordningen ble vedtatt, har det fremkommet opplysninger om at den grense for UVC-stråling som er fastsatt i tabell 5 i forordningen, ikke lar seg oppfylle for halogenglødelamper uten ekstra ytterkolbe (halogenglødelamper med sokkel G9 og R7 til vanlig nettspenning og lavvolthalogenlamper). Dette gjør at disse lampene utilsiktet også ville bli forbudt den 1. september 2009.

Utfasing av lamper med G9- og R7-sokkel overveies kun på lang sikt siden de benyttes mange steder og det i øyeblikket ikke finnes egnede erstatningsprodukter som kan brukes i armaturer konstruert for slike lamper. I henhold til betraktning nr. 21 i forordning (EF) nr. 244/2009, gjør tiltakets krav det mulig å beholde lamper med G9- og R7-sokler på markedet i en begrenset periode. Forordningen nevner

ikke noe om denne periodes lengde, men det var ikke til hensikt å forby disse lampene fra 1. september 2009 på grunnlag av deres UVC-stråling, såfremt de ellers oppfyller forordningens andre krav.

Reviderte krav:

De to radene i tabellen med krav til "UVA + UVB-stråling" og "UVC-stråling" er fjernet i de reviderte kravene. Vedlegg II i forordning (EF) nr. 244/2009 blir derfor hetende som angitt nedenfor:

Krav til miljøvennlig utforming av ikke-retningsbestemte lyskilder til boliger

Tabell 5

Krav til lyskilders bruksegenskaper, unntatt for kompaktlysstofflamper og LED-lamper

Bruksegenskaper	Fase 1	Fase 5
Faktisk lyskildelevetid (Rated lamp lifetime)	≥ 1000 timer	≥ 2000 timer
Vedlikeholds faktor (lystilbakegang) (Lumen maintenance)	≥ 85 % ved 75 % av den faktiske gjennomsnittlige levetid	≥ 85 % ved 75 % av den faktiske gjennomsnittlige levetid
Antall tenn-slukk-sykluser (Number of switching cycles)	≥ fire ganger den faktiske lyskildelevetid uttrykt i timer	≥ fire ganger den faktiske lyskildelevetid uttrykt i timer
Tenntid (Starting time)	< 0,2 s	< 0,2 s
Oppvarmingstid til 60 % Φ Lamp warm-up time to 60 % Φ	≤ 1,0 s	≤ 1,0 s
Utfall (Premature failure rate)	≤ 5,0 % ved 100 timer	≤ 5,0 % ved 200 timer
Effektfaktor (Lamp power factor)	≥ 0,95	≥ 0,95

Merknader

Forordningen gjennomføres ved forskrift hjemlet i Produktkontrollloven § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0774 Kommisjonsforordning (EU) nr. 774/2010 av 2. september 2010 om retningslinjer for en kompenseringssystem for transitt mellom systemoperatører og felles tilnærming til innmatingstariffer i sentralnettene (vedlegg IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

Bakgrunnen for den nye forordningen er målet om å utvikle et fungerende kraftmarked i EU/EØS. Forordningen er knyttet opp til en forordning om grensekryssende elektrisitet som ble vedtatt som en del av den andre energimarkedspakke fra 2003 og som ble justert gjennom den tredje energimarkedspakke fra 2009.

Forordning 1228/2003 artikkel 8 (1) gir hjemmel til å introdusere en kompensasjonsmekanisme mellom systemoperatører (ITC-mekanismen) basert på kostnader ved transitt av kraftutveksling. Den åpner også for harmonisering av innmatingstariffer. Formålet med begge er å støtte utviklingen av et felles elektrisitetmarked i EU/EØS. Forordningen er markert som EØS-relevant. Den endelige formalisering av ITC-mekanismen skjer på bakgrunn av den erfaring som er bygget opp gjennom den frivillige mekanisme som har eksistert mellom systemoperatørene for elektrisitet i Europa gjennom ETSO og nå ENTSO-E. (ENTSO-E er den formelle organisasjon for samarbeid mellom europeiske TSO-er på elektrisitetsområdet. ETSO var forløper til ENTSO-E). Det fremgår i forteksten til forordningen at det har vært svært vanskelig å komme frem til en mer varig frivillig løsning

mellom systemoperatørene. Den nye forordningen skal dermed utgjøre et mer bindende og stabilt EU-rettslig grunnlag for å kompensere TSO-er for kostnader knyttet til "vertskap" for kraftflyt gjennom sitt TSO-området fra andre områder. TSO-er fra tredjeland og fra land som har inngått avtaler med EU (les EØS) skal kunne være med i ordningen på lik linje med som TSO-er fra EU-land.

Den nye forordningen er delt i en A-del og en B-del.

Del A Retningslinjer for en ITC-mekanisme

Frem til i dag har ITC vært basert på frivillige avtaler mellom systemoperatører, med det har blitt stadig vanskeligere å oppnå enighet om den frivillige mekanismen. Bindende retningslinjer skal gi et stabilt grunnlag for hvordan ordningen skal virke. Systemoperatørene skal kompenseres for energitap ved grensekryssende transitt av elektrisitet.

Systemoperatørene skal etablere et ITC-fond for dette formål. Fondet skal kompensere for 1) kostnader for tap i sentralnettet som følge av transitt og 2) Kostnader for å ha tilgjengelig infrastruktur til transitt. Disse kostnadene består av en transittfaktor (75%) og en lastfaktor (25%).

Samlet årlig kompensasjon for grensekryssende infrastruktur skal være 100. 000. 000 EUR. Bidragene til fondene skal beregnes i henhold til forordningen. Sentralnettsoperatørene (TSO-ene) skal være ansvarlige for innkreving og utdelinger av alle innbetalinger til fondet og fastsette tidspunktet for betaling. Dette skal gjøres i samarbeid med ERGEG og Kommissjonen.

Del B Retningslinjer for en felles regulatorisk tilnærming til sentralnettstariffer

Innmatingstariffer skal baseres på harmoniserte intervaller, som for Norden gjennomsnittlig er satt til: er satt til intervallet (0 til 1,2) EUR/MWh.

I Storbritannia og Nord-Irland er intervallet fra 0-2,5 EUR/Mwh og i Romania mellom 0 og 2 EUR/Mwh

For øvrige medlemsstater er intervallet mellom 0 og 0,5 EUR/MWh.

Merknader

Statnett er netto bidragsyter til ordningen under del A. I Norge skal NVE føre tilsyn med at Statnett deltar i ITC-mekanismen. Statnetts netto innbetaling til den bindende EU-forordningens kompensasjonsmekanisme vil kunne endres ved etablering av nye overføringsforbindelser, men vil innledningsvis ligge på i underkant av 5 millioner Euro i året.

Olje- og energidepartementet har ved flere anledninger gitt innspill til Kommissjonen i prosessen mot et endelig vedtak i EU. Fra norsk side har en hatt kritiske merknader til ITC-ordningen, som kan sees som en handelshindring som svekker en videre integrering av et felles europeisk elektrisitetmarked. ITC-innbetalingene kan redusere insentiver til nye grensekryssende investeringer i sentralnettet i årene som kommer. Argumentet har vært at transitt ikke gir samme mening ved bruk av implisitt auksjon, slik kraftmarkedet er organisert i Norden. Det betyr at kapasitetsfordelingen ved grensene bestemmes ved markedsdeltakernes bud på kraftbørsen. Dette er den planlagte utviklingen for resten av EU.

Det endelige forslaget til ITC-ordning ble en kompromissløsning som skal gjelde i hele EØS-området. Statnetts årlige utbetalinger reduseres til om lag det halve. Flere land, f.eks Tyskland, har redusert inntektene fra ordningen betydelig.

Når det gjelder harmoniserte tariffer, var det opprinnelige intervallet for Norden satt fra 0 til 0,5 EUR/MWH. Norge spilte inn forslag til et nytt intervall fra 0- 1,2 EUR/MWH og fikk støtte på møtet av Finland, Sverige, Tyskland og Frankrike. Kommissjonens opprinnelige forslag ble endret i tråd med Norges innspill.

Det endelige resultat under denne forordningen er dermed et kompromiss hvor sluttresultat er bedre for Norge ved Statnett enn det lå an til å bli på et gitt tidspunkt og i forhold til den frivillige avtale som har eksistert mellom TSO-ene før denne formalisering gjennom EU-regelverket.

Forordningen vil bli gjennomført ved forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for energi, der Olje- og energidepartementet, Miljøverndepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32009 L 0108 Kommisjonsdirektiv 2009/108/EF av 17. august 2009 om endring av direktiv 97/24/EØF om motorvogner med to eller tre hjul (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 97/24/EØF er et av særdirektivene til direktiv 2002/24/EF om typegodkjenning av motorvogner med to eller tre hjul.

Kommisjonen finner det hensiktsmessig at den typegodkjenningsprosedyren som benyttes til måling av avgass for motorsykler, tilpasses slik at den også kan benyttes for måling av avgass fra hybridkjøretøy. Det er i denne forbindelse hensiktsmessig å innføre en prosedyre som tilsvarer prosedyren i ECE-regulativ 83. Det blir av samme grunn også gjort endringer i forhold til prosedyrene for måling av støy fra motorsykler. Det gjøres ingen endringer av støygrensene som er fastlagt i direktiv 97/24/EØF. Det er på denne bakgrunn foretatt følgende endringer i direktiv 97/24/EØF:

Vedlegg II til kap. 5 i direktiv 97/24/EØF endres i samsvar med vedlegg I til dette direktivet.
Vedlegg III til kap. 9 i direktiv 97/24/EØF endres i samsvar med vedlegg II til dette direktivet.
Vedlegg IV til kap. 9 i direktiv 97/24/EØF endres til å være i overensstemmelse med vedlegg III til dette direktivet.

De nevnte punkter gjelder prøvemethoder.

Merknader

Forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) må endres for å implementere direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32010 R 0791 Kommisjonsforordning (EU) nr. 791/2010 av 6. september 2010 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 om opprettelsen av en fellesskapsliste ("svarteliste") over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud i Fellesskapet og plikten luftfartsselskapet har til å gi passasjerer informasjon om identiteten til utførende luftfartsselskap, inneholder de grunnleggende regler om opprettelsen av fellesskapslisten, hvordan denne skal ajourføres, hvilke midlertidige tiltak medlemsstatene kan treffe og når ekstraordinære tiltak kan benyttes. Forordningen gir også regler om hvordan passasjerer skal informeres om identiteten til det utførende luftfartsselskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 gir utfyllende regler til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005, kapittel II. Kommisjonsforordningen angir prosedyrer for hvordan oppdatering av svartelisten skal skje. Videre beskrives hvordan de involverte myndigheter for selskapet skal involveres i prosessen, hvordan operatøren har rett til å forsvare seg og hvordan medlemsstatene skal notisere Kommisjonen ved innføringen av et driftsforbud.

Kommisjonsforordningen (EF) nr. 474/2006 inneholder den første svartelisten, og er på samme måte som forordning (EF) nr. 473/2006 hjemlet i forordning (EF) nr. 2111/2005. Forordning (EF) 474/2006 er senere endret (oppdatert) gjennom følgende kommisjonsforordninger: 910/2006, 1543/2006, 235/2007, 787/2007, 1043/2007, 1400/2007, 331/2008, 715/2008, 1131/2008, 298/2009, 619/2009, 1144/2009, 273/2010, 590/2010 og 791/2010. Kommisjonsforordning (EU) nr. 791/2010.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 791/2010 er den femtende oppdatering av svartelisten. Oppdateringen er gjennomført etter artikkel 6 i hovedforordning 2111/2005. Dette er en ekstraordinær oppdatering som følger prosedyrene i artikkel 6. I det foreliggende tilfellet opprettet England og Belgia nasjonale restriksjoner for Meridian Airways fra Ghana som innebar driftsforbud for eget territorium. Samtidig oppfordret de Kommisjonen til å oppdatere svartelistingsforordningen. I tillegg innførte England driftsforbud mot Airlift Internasjonal Ltd fra Ghana. Kommisjonen tok dette til etterretning og gjennomførte en høring med berørte parter som ikke gav tilfredsstillende resultat. Det ble etter de ekstraordinære prosedyrer i hovedforordning 2111/2005 artikkel 6 besluttet at Meridian Airways fra Ghana inkluderes i svartelistingsforordningens vedlegg A som gir et totalforbud mot å benytte medlemsstatenes luftrom og lufthavner. Airlift Internasjonal Ltd tas inn i svartelistingsforordningens vedlegg B som gir restriksjoner på bruk av medlemsstatenes luftrom, ved at det kun er et av selskapets fartøy DC8-63F som kan benytte medlemsstatenes luftrom og lufthavner.

Merknader

Rettsaktene omtalt ovenfor er innarbeidet i norsk rett på grunnlag av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2007. Det følger av EØS-komiteens beslutning 145/2007 at Norge er forpliktet til å innta endringer i svartelisten 474/2006 i norsk rett samtidig med Fellesskapet. Forordning 791/2010 inneholder ingen endringer som gjør det aktuelt å benytte reservasjonsbestemmelsen i punkt (b) i tilpasningsteksten for forordningen 2111/2005. Forordning 791/2010 vil bli gjennomført i nasjonal rett ved forskrift av 17.11.2008 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet,

Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

C (2010) 774 Kommisjonsvedtak C (2010) 774 av 13. april 2010 om fastsettelse av detaljerte gjennomføringsbestemmelser i tilknytning til de felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

C (2010) 2604 Kommisjonsvedtak C (2010) 2604 av 23. april 2010 om fastsettelse av detaljerte gjennomføringsbestemmelser i tilknytning til de felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2010/774/EU og kommisjonsvedtak 2010/2604/EU om endring av førstnevnte vedtak, er gitt med hjemmel i forordning (EF) nr. 300/2008 av 11. mars 2008 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og om oppheving av forordning (EF) nr. 2320/2002. Forordning (EF) nr. 185/2010 inneholder den offentlige delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene for beskyttelse av sivil luftfart mot ulovlige handlinger som utgjør en risiko for sikkerheten i luftfarten.

Vedtakene inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene. Vedtakene er konfidensielle og vil ikke bli publisert. Norsk oversettelse av vedtakene vil heller ikke bli offentliggjort.

Merknader

Forordning (EF) nr. 300/2008 er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 69/2009 av 29. mai 2009. Forordning (EF) nr. 185/2010 er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 138/2010 av 10. desember 2010.

Vedtakene vil bli gjennomført i norsk rett ved forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktene er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32010 R 0581 Kommisjonsforordning (EU) nr. 581/2010 av 1. juli 2010 om maksimum tidsfrister for nedlasting av kjøre- og hviletidsdata fra sjåførkort (fartsskriverkort) og fra fartsskriver (vedlegg XIII kap II SD gr3)

Sammendrag av innhold

Spørsmålet om det skal fastsettes en bestemmelse om krav til nedlasting av data fra sjåførkort (fartsskriverkort) og fra fartsskriveren med et bestemt intervall ble tatt opp i Kommissjonens arbeidsgruppe for digital fartsskriver. Det var tidligere opp til medlemslandene å eventuelt fastsette maksimumsperioder i sine nasjonale regler. Slike perioder er nå blitt fastsatt i denne forordningen. Medlemslandene har på forespørsel gitt opplysninger om kravene som er satt i nasjonale bestemmelser. De fleste landene har 28 dager som maksimumsperiode for nedlasting fra sjåførkortet, og hver tredje måned for nedlasting fra fartsskriveren. I gjeldende (norsk) forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS § 6 tredje ledd er kravet til nedlasting både fra sjåførkortet og fra fartsskriveren fastsatt til "minst hver måned". Hvordan tidsfristene nærmere beregnes følger av forordning 1182/71.

Forskriften stiller således strengere krav til nedlasting fra fartsskriveren enn det som følger av EU-forordningen. Det samme gjelder forskriftens krav til nedlasting fra sjåførkortet, til tross for at maksimumsperioden i forordningen er satt til 28 dager. Dette skyldes at det, i forhold til forordningens krav, bare er dagene med registrert aktivitet som er relevante, mens forskriften krever nedlasting minst hver måned, uavhengig av hvor mange av dagene i perioden det er registrert aktivitet på. Ukehvilen som sjåfører er pålagt å ta medfører at det hver måned vil være noen dager uten registrert aktivitet, og forordningens maksimumsperiode vil derfor alltid strekke seg over minst en måned.

Begrunnelsen for valget av denne fristen (hver måned) i Norge, er at det er transportforetaket som skal laste ned fra fartsskriveren. Slik bestemmelsen i forskriften lyder i dag, vil det i en bedriftskontroll kun mangle data fra den siste måneden.

Det har også vært diskutert om det i det hele tatt er nødvendig å regulere dette området. Bakgrunnen er at noen sjåfører bruker kjøretøyet så sjelden at det for dem vil være nok med en nedlasting av kortet i året, uten at data går tapt. Til illustrasjon er kravet til nedlasting i Sverige "så ofte som nødvendig", slik at sjåføren og foretaket ikke trenger å laste ned oftere enn nødvendig ut fra deres kjøremønster. Sverige stemte også i mot forslaget i komitémøte den 27. april 2010.

Ved å sette maksimumsperioden for nedlasting fra sjåførkortet til 28 dager ville en sikre seg mot at data går tapt, tatt i betraktning kortets kapasitet for registrering pr dag uten overskrivelse av data. Kommisjonen understreket at det viktige er at data ikke blir overskrevet.

Det er viktig å merke seg at forordningen kun innfører en maksimumsbestemmelse, som fastsetter hvor ofte det minst må lastes ned data. Medlemslandene kan selv sette strengere krav til nedlasting. Det er ikke krav til å endre nasjonale regler så lenge nedlastingsperioden ikke er lenger enn kravene i denne forordningen.

Merknader

Kravene til nedlasting som følger av forskrift om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS § 6 samsvarer ikke med kravene i denne forordningen. Nedlasting fra både fartsskriver og sjåførkortet er strengere regulert i forskriften enn i forordningen, uten at dette nødvendiggjør en forskriftsendring.

Det å åpne for nedlasting fra fartsskriveren hver tredje måned vil innebære en forenkling i de tilfeller der sjåfører er ute fra transportforetaket i mer enn en (1) måned - etter dagens regler må sjåføren i slike tilfeller ha med seg et bedriftkort for nedlasting fra fartsskriveren.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.